

Jánoshidai Híradó

POLGÁRMESTERI
HIVATAL

5143 Jánoshida,

Fő út 28.

57/558-060

www.janoshida.hu

Önkormányzati lap

150 Ft

XIII. évfolyam 2. szám 2010. június

Arany János: A rab gólya

Árva gólya áll magában
Egy teleknek a lábában,
Felrepülne, messze szállna,
Messze messze,
Tengerekre,
Csakhogy el van metszve szárnya.

Tűnődik, féllábon állván,
El-elúnja egyik lábán,
Váltogatja, cserélgeti,
Abban áll a
Múltsága,
Ha beléun, újrakezdi.

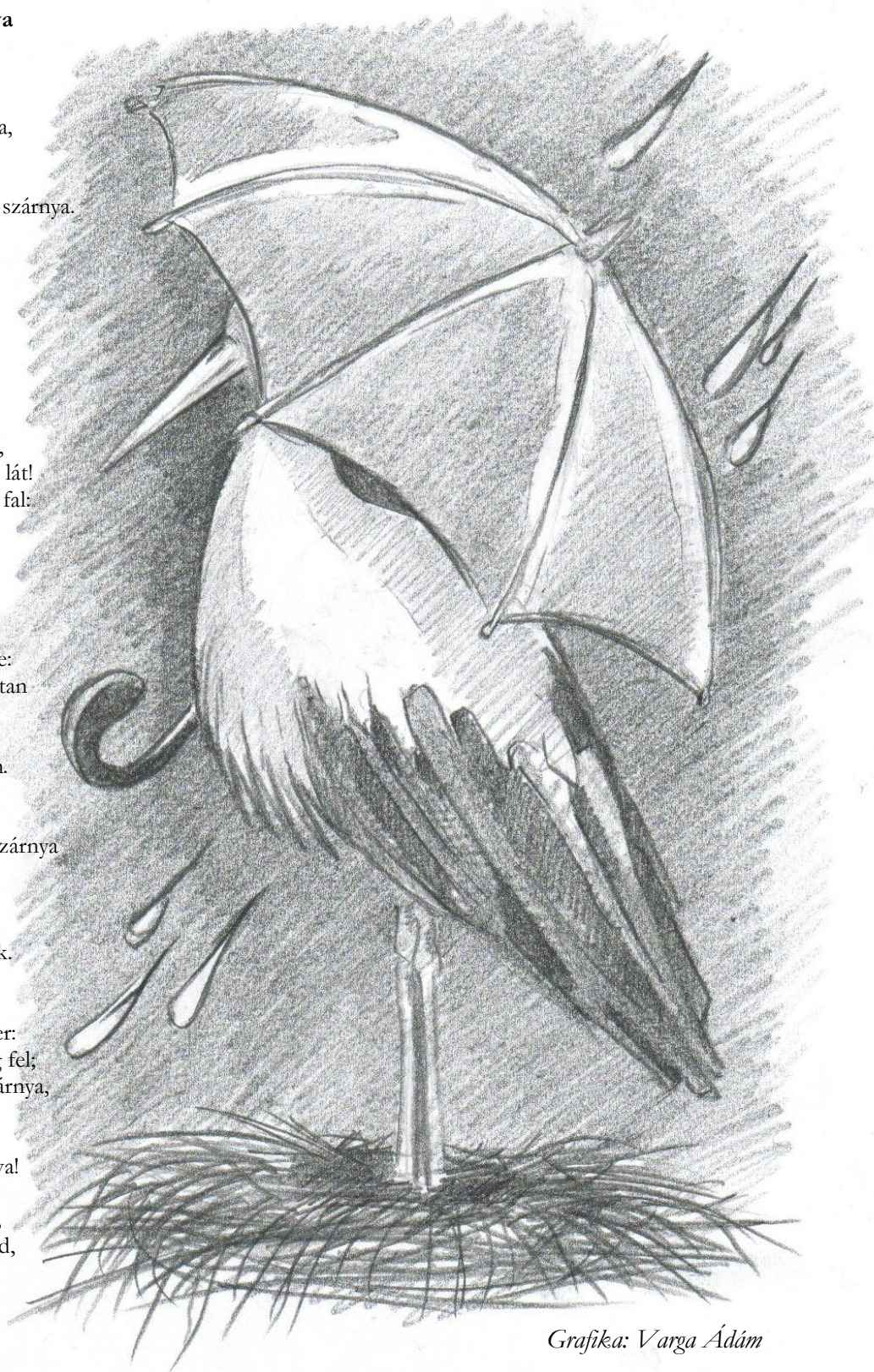
Szárnya mellé dugta orrát,
Messze nézne, de ha nem lát!
Négy kerítés, négy magas fal:
Jaj, mi haszna!
Bár akarna,
Kőfalon nem látni átal.

Még az égbe fölnézhetne,
Arra sincsen semmi kedve:
Szabad gólyák szállnak ottan
Jobb hazába;
De hiába!
Ott maradt ő, elhagyottan.

Várja, várja, mindig várja,
Hogy kinő majd csonka szárnya
S felrepül a magas égig,
Hol a pálya
Nincs elzárva
S a szabadság honja kéklík.
(...)

Megkisérté egyszer-kétszer:
Nem bírná-e szárnya még fel;
Hej, dehogynem bírná szárnya,
Csak ne volna
Hosszu tolla
Oly kegyetlen megkuszálva!

Árva madár, gólya madár,
Sohse nő ki tollad, ne várd,
Soha többé, fagyos télig;
Mert, ha épen
Nő is szépen:
Rossz emberek elmetélik!

Grafika: Varga Ádám

Önkormányzati hírek

A trianoni emlékhely átadása

Jánoshida Község önkormányzata Trianon 90. évfordulójának emlékére emlékművet készíttetett az I. világháborús magyar katona szobra mellett, a rendház előtt. Az emlékmű elkészítéséhez közadakozásra kértük fel a település lakóit és a helyi vállalkozókat. 2010. június 11-ig nyolc helyi család összesen 59.000 Ft támogatást fizetett be a Polgármesteri Hivatal pénztárába, a befizetők a következő személyek voltak: Bathó Károly, Dr. Borbényi Ottília, Fekete Mátyásné, Juhász Béláné, Nagy Józsefné, Zámboi Jánosné, Révész Ferencné, Eszes Béla. Az építési munkához építőanyaggal nyújtott segítséget Kobela József, építőanyaggal és munkával járult hozzá Pesti Róbert és Zrupkó Csaba. Köszönjük mindenkinek a segítségét, és még mindig várjuk a pénzbeli adományokat, valamint az esetleges területrendezéshez kapcsolódó felajánlásokat.

Az ünnepség előtt hétfőn este egy vállalkozó kedvű csapat megtakarította az I. világháborús szobrot, a csapat tagjai: Zrupkó Csaba, Bori István, Bori Dénes, Baráth Béla, Turóczy István, Roller Béla és Eszes Béla. Köszönjük a remek csapatmunkát és a megújult szobrot.

A június 4-én megrendezésre került átadáson jelen volt Vass Lajos jászkapitány feleségével, és Haskó István, Hajdújárás polgármestere, akik mindketten köszöntötték a megjelenteket. A megemlékezésen közreműködtek: Banya László, Berczeliné Gazsi Andrea, Dányi Éva, Deák Mihály, Eszesné Menyhárt Mónika, Horváthné Szabó Katalin, Mészárosné Vass Márta, Pintér Krisztina, Szabó Péter, Sztruhala József, Tarnai Mihály, Zámboi János, a Hidi Asszonykórus, a Jánoshidai Felnőtt kamarakórus, a „Szolnok” Magyar Királyi Honvéd Hagyományőrző Alapítvány öt katonája, Zombori József és Eszes Béla.

Az emlékművet felszentelte Pásztor Pascal plébános. A megemlékezést követően a Faluházban levetítésre került Koltai Gábor „Trianon” című filmje.

Az időjárás a történelmi eseményhez méltóan szomorú volt, az eső végig zuhogott, de ettől függetlenül, vagy ezzel együtt méltó emléket állítottunk a világtörténelem legigazságtalanabb ítéletének, Magyarország megcsonkításának.

Köszönet a közreműködőknek és az együtt emlékezőknek.

Eszes Béla polgármester

Varga Ádám grafikája

Önkormányzati hírek

Vízből is megárt a sok - avagy „a májusi eső aranyat ér” szlogen is csak bizonyos mértékig igaz

Az idei évben már a téli csapadék is meghaladta a sokéves átlagot, hiszen januártól márciusig összesen 14 alkalommal hullott a hó Jánoshidán összesen 115 cm mennyiségben. A nagy mennyiségű hó mellett ugyanezen időszakban 12 napon esett eső összesen 135 mm mennyiségben. Ez azt jelentette, hogy a talaj vízteltsége maximum közeli állapotba került. Egy alkalommal már el is kellett rendelni még februárban (pontosan február 27-től március 17-ig) a II. fokú belvív-védekezési készütséget és több helyszínen – főleg a gát melletti területeken – be kellett indítani a szivattyúkat a faluban. Erre következtek a tavaszi esőzések, melyek a következő mennyiségben érkeztek Jánoshidára:

- áprilisban 6 alkalommal esett az eső, amellyel összesen 47 mm csapadék érkezett
- májusban a hónap 31 napjából 23 napon esett az eső, 193 mm csapadék hullott
- június 4-ig minden nap esett az eső, összesen 42 mm.

Ha ezt összeadjuk, akkor azt látjuk, hogy 5 hónap és 4 nap alatt Jánoshidára 115 cm hó hullott és 417 mm eső esett.

Ez a sok csapadék idézte elő azt, hogy előbb május 17-én ismét II. fokú belvív-védelmi készütséget kellett elrendelni a községben és ismét el kellett kezdeni a két hónappal azelőtt befejezett szivattyúzásokat, de már a kezdéskor jelentősen nagyobb intenzitással, majd ezt a védekezési fokozatot június 1-jén reggel III. fokra kellett emelni.

A fokozat emelésével együtt még több segítséget kellett kérnünk helyi vállalkozóktól előbb a szivattyúzásokra, majd később árkok ásására, átfolyók elhelyezésére, a helyi vízmű süllyesztett tárolójának külső szigetelésére és a víz levonulásával párhuzamosan a legszükségesebb fertőtlenítésekre. A segítség minden esetben megérkezett, és az önkormányzat dolgozóival együttműködve igazi csapatmunkával sikerült elvégezni azt a nagyon kemény feladatot, hogy eltávolítsuk a vizet a lakóépületek közeléből. Szivattyúzással, árkolással, átereszek elhelyezésével, nappali és sokszor éjszakai munkával. A községben több olyan utca is volt ahol az ott lakók szervezkedtek össze és telepítették át egymáshoz az önkormányzat által biztosított szivattyút, ebben az esetben csak a szükséges mennyiségű üzemanyagról kellett gondoskodnia önkormányzatunknak. Előfordult, hogy el kellett terelni a forgalmat a 32-es főúton és a 3121-es (Dózsa György) úton, vagy mindkét irányban forgalomlassítást kellett alkalmazni ugyanezen az utakon.

Dolgozóink kitűnőre vizsgáztak, az önkormányzat alkalmazottai, a megbízott vállalkozók, az önkéntesek, akik munkára jelentkeztek, a helyi polgárőrök, az étkezéseket biztosító hivatali dolgozók, az ebédet főző konyhások, az ügyeletet ellátó köztisztviselők és alkalmazottak..., azaz mindenki teljes erőbedobással végezte feladatát.

Időközben Magyarország kormánya a Megyei Védelmi Bizottság felterjesztését elfogadva veszélyhelyzetté nyilvánította 7 járásági település, közzöttük Jánoshida árvíz-belvív védekezési munkáit. Ezzel együtt a KÖTIKÖVIZIG szakembereivel együttműködve sikerült elérnünk, hogy a „Papkert” mellett, mintegy 1 km hosszúságban a nagyon erősen átázó és szivárgó gát kapjon egy közel 1m magas és legalább 3 m széles tömörített megtámasztást az árvízvédelmi töltés – tartósan magas vízállás okozta – esetleges

sérülésének megelőzésére. A Vízügy dolgozói kiváló munkát végeztek. Köszönet érte.

Ismét kiderült, hogy ki a legény a gáton. A jánoshidai védekezésben dolgozók, vállalkozók, önkormányzati alkalmazottak, vízügyesek és önkéntesek közös munkájának eredménye, hogy településünket meg tudtuk menteni a még nagyobb sérülésektől. Sajnos, így is sok kár keletkezett, de mindeddig csak egy családot kellett kiköltöztetni az ingatlanából és önkormányzati lakásban elhelyezni. A kormány ígérete szerint a védekezés költségeit 100%-ban meg fogják téríteni és a magánlakásokban keletkezett károk helyreállításában is segítséget nyújtanak. Reméljük és bízunk benne, hogy ez így is lesz.

Ismételten köszönet településünk valamennyi lakója nevében a védekezésben résztvevőknek, akik éjjel-nappal dolgoztak a faluért, és köszönet a település lakóinak az együttműködésért és a megértésért. A megértésért, amely feltételezi annak elfogadását, hogy lehet az én helyzetemnél rosszabb is, valamint elfogadja, hogy a védekezést irányító legjobb tudásuk szerint igyekeznek az esetek súlyosságának sorrendjében eljárni. Hiszen mindannyian tudjuk, 2010 árvíz-belvízves katasztrófái között voltak sokkal súlyosabbak, mint a miénk. Ezt ne feledjük megköszönni a jó Istennek és becsüljük meg a védekezésben résztvevőket!

Jánoshida közössége jól vizsgázott ebben a nehéz időszakban is. Köszönet érte mindenkinek!

Eszes Béla polgármester

Önkormányzati hírek

Miért vágták ki a Kántor-kút melletti fűzfákat?

Ezt a kérdést mostanában elég sokat lehet hallani a faluban, azzal a megjegyzéssel együtt, hogy milyen csúnya lett így a Fő utca ezen része. Nem szeretnénk magyarázkodni, ezért inkább képeket mellékelünk a kivágott fák állapotáról. Ezek alapján mindenki önmaga eldöntheti, hogy valóban időszerű volt-e az elkorhadt és előregedett fák kivágása. Azt se feledjük el, hogy az elmúlt időszak viharainak egyike, május 12-én, szerda délután 17 óra előtt már egy fát kidöntött, és egyikünk sem szeretné, ha egy ilyen elkorhadt fa valakinek sérülést okozna. „Sok beszédnek sok az alja...” - a képek magukért beszélnek. Jánoshida Önkormányzatának szándéka, hogy mielőbb új fűzfákat ültet a Kántor-kút mellett, lehetőleg minél nagyobbakat.

Eszes Béla polgármester

Anyakönyvi hírek

Gólyahír

Bálint Marianna
(Potemkin Marianna)

Bathó Marcell
(Baranyi Brigitta)

Bakk Dominik Zoltán
(Tóth Judit)

Bujtár Nándor Dominik
(Grósz Renáta)

Eszes Rebeka
(Kiss Zita)

Búcsúzunk

Szegezdi Antal	72 év
Zámbori Józsefné	88 év
Fehér János	84 év
Musek Miklós Zoltán	62 év
Belső Károly	85 év
Homajovszki Péterné	61 év

Házasságot kötöttek

Kiss Nikolett – Turóczy Zoltán
Grósz Renáta – Bujtár Nándor
Hriagyl Beáta – Kökény Zoltán
Szóke Szilvia – Molnár Ákos
Mahovics Tímea – Tamási László
Borsányi Edina – Répási Péter
Pintér Krisztina – Szöllösi Sándor

Újra nyitva a Faluház - véget ért a felújítás!

Tisztelt Lakosság!

Örömmel adunk hírt, arról, hogy 2010. június 14-től ismét birtokba lehet venni a Faluházat! A könyvtár és a Teleház a megszokott nyitva tartás szerint kezdte meg ismételt működését, ami persze a rendezvényektől függően változhat.

Várjuk ismét a könyvtárlátogatókat, az internetezőket és minden lakost!

Köszönjük, hogy türelemmel voltak a felújítási munkálatok idején!

Ballagó diákjaink

„Most búcsúzunk...”

8.A

Nagyné Barta Vilma
osztályfőnök

Trabajkó Cintia Kerekes Ottó Eszes Erik Vámos Nikolett

Berczeli Kitti Serfőző Marianna Varga Adrienn Farkas Mihály Lázár Mária

Fehér Vivien Kökény Gergő Rékasi Sándor Kökény László Kovács Zsuzsanna

2002-2010

8.B

Turócziné Eszes Mária
osztályfőnök

Szilágyi Alexandra Patai Tímea

Horváth Klaudia Batka Ádám Homajovszki Emese Czibak Melinda

Czibak Vilmos Czibak Zsuzsanna Maczák Márk Czibak Roland

2002-2010

Kedves Ballagó Diákjaink!

Ismét azon kapjuk magunkat, vége a tanévnek, vésszen közeledik a ballagás, a búcsúzás időpontja.

Jól tudom, régóta áhított esemény a ballagásotok, mindannyian izgatottan várjátok, mégis érzünk ilyenkor egy kis szomorúságot is, hiszen ennyi év alatt nagyon összenőttünk valamennyien. Láttunk benneteket kis óvodásként belépni az iskola világába, láttuk, ahogyan „okosodtatok”, míg egyik percről a másikra fel nem nőttetek. Nem állítom, hogy nem voltak küzdelmeink, hiszen valamennyien tudjuk, bizony voltak. Ahogyan a családban is fordulnak elő kisebb-nagyobb összetűzések, úgy az iskolában is történtek néha olyan események, amelyek bizony dorgálást, beírást vontak maguk után. Most a búcsúzás pillanatában igyekszünk minden bosszúságot elfelejteni, és csak a szépre emlékezünk.

Mindannyian mások vagytok, külön-külön egyéniségek, más-más családi háttérrel, más-más vágyakkal, tervekkel, elképzelésekkel, eltérő akarattal, érdeklődéssel. Van, aki könnyen és önként tanul, van, akít bizony noszogatni kellett; van, aki szívesen szerepelt; más a tanulmányi vagy sportversenyeken ért el szép eredményeket.

Szívesen gondolok a sok emlékezetes iskolai és közösségi rendezvényre, ahol mindig számíhattunk rátok táncban, szereplésben, fellépésben. Mint ahogyan nem felejttem el a szentendrei nyári táborunkat, amikor sokakat egészen más oldalról is sikerült megismernem. Összeforrtatok, közösséggé kovácsolódtatok, osztályfőnökeitekkel jól megtaláltátok az összhangot. Ezért nehéz most a búcsúzás. Mert itt és most minden véget ér, egy teljesen új helyzet, új közösség, új elvárás következik.

Mi, tanáraitok azért szurkolunk, hogy legyetek továbbra is felvértezve kellő tudásszomjival, akarattal, igyekezettel a rátok váró kihívások legyőzésére. Tanuljatok képességeitek szerint, ne elégedjétek meg a középserűséggel, igyekezzetek mindig jók és még jobbak lenni, mert egyedül a tudás a tiétek, az által érhetitek el vágyaitokat!

Kosztolányi szavaival búcsúzom:

„Azt akarom, tisztán és fehéren,
legyetek vígak és bársonyba-járók,
a kezetekben egy nagy arany-érem,
s hódítsátok meg az egész világot.”

Tóthné Eszes Éva igazgató

Hírek az iskolából

Megyei közlekedési vetélkedő

Idén a 3. és 7. osztályos tanulók számára írtak ki közlekedési versenyt. Az osztályok minden tanulója kitöltötte a könnyűnek nem mondható tesztlapokat, s eredményeik alapján két versenyzőt is behívták a megyei versenyre, Szolnokra: **Serfőző Ádám** 3. b és **Füleki Bálint** 7. osztályos tanulók képviselték iskolánkat.

A Jászság legjobb helyesírója

2010. április 1-jén rendezték meg Jánoshidán – 17. alkalommal – a Jászság legjobb helyesírója versenyt. A megjelenteket Eszes Béla polgármester úr üdvözölte, ezt követően Tóthné Eszes Éva tagintézmény-vezető mutatta be a résztvevőknek az intézményvezetőket, Orosz István főigazgató urat és Vajda Anna igazgató asszonyt (a közelmúltban összevontak 8 jászsági általános iskolát). Nagy öröm a szaktanárok számára, hogy töretlen lendülettel indulnak a diákok a helyesírási megmérettetéseken – pedig nem divatos a tárgy, ahogyan kézzel írni is egyre kevésbé az, az igényességről nem is beszélve.

Több mint 80 versenyző három korcsoportban írta meg a tollbamondást, ill. azt követően a feladatlapot. A tanulók többségének írásképe esztétikus. Az egybe- és különírás, a tulajdonnevek és az abból képzett alakok írása okozta a legtöbb gondot számukra. Még mindig probléma, hogy nem használják helyesen a gyerekek a magánhangzók mellékjeleit. Időnként a feladat utasítását hagyták figyelmen kívül – ez más tantárgyaknál is ismeretes, hiányzik a koncentráció, az értelmezés a megoldás során. Amíg a szaktanárok javítottak, addig a versenyzők megnézhették Jánoshidát, vagy kézműves foglalkozáson vehettek részt a tornateremben. Nem sokkal ebéd után, melyet a helyi önkormányzat mindenkinek ingyen biztosított, került sor az eredményhirdetésre.

Gratulálok a nyerteseknek, kitartást kívánok tanárnak-diáknak egyaránt a továbbiakhoz, hisz április 17-én a Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny megyei fordulóján mérhetik össze tudásukat az általános iskolás korosztály tagjai. Köszönettel tartozunk mindannyian a szervezőknek, elsősorban Horváthné Szabó Katalin tanárnőnek, aki évek óta elkötelezett híve mindannak, ami a magyar nyelv és irodalom tantárgyhoz kapcsolódik. Ha az egyre nehezedő gazdasági körülmények nem teszik lehetetlenné, találkozhatnak jövőre is a Jászság legjobb helyesírói Jánoshidán. A jánoshidai tanulók közül a legeredményesebb **Gyarmati Zalán** volt, aki korcsoportjában a 2. helyezést érte el. Felkészítője: Tóthné Eszes Éva

*Forgó Katalin,
a Lehel Vezér
Gimnázium
tanára, a zsűri
elnöke*

Mesevetélkedő

Ebben az évben is megrendezték Jásztelken a mesevetélkedőt, melyen mi is részt vettünk. A csapatunk neve „Koronások” volt és készítettünk koronát a fejünkre és koronás kitűzőt is. A csapat tagjai: **Kállai Éva 3.b**, **Popovics Livia 3.b**, **Tóth Adrienn 4.o.**, **Dorsonszy Virág 3.a**, **Zsoldi Bálint 3.a** osztályos tanulók. Mátyás királyról szóló 5 meséből kellett előre felkészülnünk. Az izgalmas versenyen végül 3. helyezést értünk el. Reméljük, lesz jövőre is!

A „Koronások”csapata

Nyelvünkben élünk – megyei kommunikációs és anyanyelvi verseny

A 7. és 8. osztályosok számára kiírt versenyen Jánoshida minden évben szerepel. Idén Szabó Xénia 7. osztályos tanuló képviselte iskolánkat. A szóbeli és írásbeli megmérettetésen a 6. helyen végzett, mely jövőre beszámít a továbbtanulásába is.

A Föld napja (április 22.)

Április 22-én, Pusztamonostoron, az ottani általános iskola színes programokat szervezve emlékezett meg a Föld napjáról. Iskolánk is kapott meghívást erre a napra. Úgy gondoltuk, mivel sportversenyek is szerepeltek a programok között, képviseljük iskolánkat. A kispályás labdarúgásra jelentkeztünk, bízva abban, hogy jó eredménnyel térhetünk haza. Így is történt. Izgalmas mérkőzéseket játszottunk. Bitumenes pályán, amihez „fiaink” egyáltalán nincsenek hozzászokva. Ennek ellenére meggyőző fölényrel bizonyították, Jánoshida a legjobb! Jó volt a hangulat, a szervezés, a vendéglátás.

Viller Józsefné

Nemcsak tanulóink tanulnak...

Iskolánk három tanára végzett idén olyan iskolatípusban, mellyel munkájukat magasabb színvonalon tudják végezni:

Tóthné Eszes Éva egyetemi végzettséget szerzett kommunikációtanár szakon.

Tóth Attila Kecskeméten, a GAMF-on kapott mérnök-informatikus diplomát.

Szabó Péter az ELTE gyógytestnevelés szakát végezte el.

Hírek az iskolából

A roma kultúra napja

Fehér Endre bácsit sokan ismerik a faluban. A roma kultúra napján eljött hozzánk az iskolába, és muzsikált nekünk. Először komolyzenei darabokat játszott, majd olyanokat, amelyeket mi is ismerünk. Énekeltünk is vele együtt! Majd kérdeztük, hogy hol tanult meg hegedülni, hogy meg lehet-e élni a zenélésből... Aztán megnézhettük közelebbről a hegedűjét is. Nagyon szépen zenélt. Reméljük, eljön máskor is!

a 3.a osztály tanulói

Anyák napi kézműveskedés

Iskolánkban már hagyománnyá vált, hogy anyák napja közeledtével kézműveskedést szervezünk a gyerekeknek, ahol különféle technikákkal ajándékot készíthetnek édesanyjuknak, nagymamájuknak. Így volt ez idén is. Lehetett üdvözlőkártyát készíteni ragasztással, ékszerdobozt, gyöngy karkötőt, szívecske alakú dobozt stb. A gyerekek örömmel készítették kis ajándékaikat, s biztosan az anyukák is örültek a szorgos kezek által készített munkáknak.

Koncsikné Orczi Andrea

KI MIT TUD? 2010

A tavaszi események egyik legnépszerűbb rendezvénye a KI MIT TUD?. Kicsik és nagyok nagy lelkesedéssel készülnek, szervezkednek már hetekkel előtte. Verssel, prózával, táncsal, énekkel, ki-ki tehetségének és bátorságának megfelelően, minden kötöttség és kényszer nélkül készül fel, vagy önállóan, vagy szülői, tanítói segítséggel. Már a 2. osztályokra is jellemző (most csak őket illetően nyilatkozom bizonyosan), hogy az önállóságuk itt kezd kibontakozni. Például a néptáncot teljesen egyedül koreografálták meg, a már megszerzett ismeretükre építve, a dalkiválasztással együtt. A szavalók olyan nagy számban vettek részt, hogy csoportokra kellett osztani őket a helyhiány miatt. Az eredményhirdetésig boldog izgalommal latolgatták a helyezések esélyeit. A legjobbak a majálison is megmutathatták tudományukat a nagyérdeműnek.

Sziráki Ferencné

Színházlátogatás

2010. április 18-án a nyolcadikos tanulókkal Budapesten voltunk, a Rómeó és Júlia musical-változatát néztük meg az Operett Színházban. A dinamikus, magával ragadó táncok, a szín pompás jelmezek, a változatos díszletek még érdekesebbé tették a történetet, melyet már olvastak a gyerekek hetedikes korukban. Mindannyian csillogó szemmel meséltek az élményekről, hiszen nem egy gyermekünk életében először volt ilyen értékes színházi előadáson.

Nagyné Barta Vilma of.

Kirándulások

Ha május, akkor itt azt idő a kirándulásokra. Minden osztály kihasználta ezt a lehetőséget, hosszabb-rövidebb utakra indultunk. Néhány mondat, kép villanjon fel a szép emlékekből!

Erdei iskola az alsó tagozatosoknak

Nagyon tetszett a ceglédi tábor, mert jó játékok és szép szobák voltak. Az ebédlő is szép volt és finomakat főztek. Sok érdekes program volt. Voltunk az abonyi vadsparkban, Ceglédet megnéztük a kisvonattal, lovaskocsiztunk, túráztunk, készítettünk gyertyát, mézeskalácsot, hűtőmágnest, nyakláncot gyöngyfűzéssel. Volt pizsama parti, focimeccs, számháborúzás és tábortűz is. Remélem, lesz jövőre is!

Halla Bence 3.b osztály

Az 5. osztály május 28-30-ig erdei iskolában volt Drégelypalánkon. Útközben meglátogattuk a gödöllői Grassalkovich-kastélyt, majd Vácraátóton az arborétumban töltöttünk el néhány órát. Ezután érkezünk meg Drégelypalánkra a szálláshelyre. Nagyon szép környezetben, kulturált szálláson töltöttünk el három napot. Volt lehetőségük a gyerekeknek fürdésre, sportolásra, játékokra. Szombaton gyalogtúrát tettünk a Kútynka-forráshoz, amely a szálláshelyünköt kb. öt km-re volt. Visszatérve a szállásra jólesett a fürdés, játék, pihenés. Ez a három nap az osztály tanulói számára feledhetetlen élmény volt. Reméljük, jövőre is lesz lehetőség arra, hogy pár napot együtt töltsön a közösség!

Mészárosné Vas Márta of.

A 7. osztály a Duna-kanyarban kirándult. Az esztergomi bazilika, a püspöki kincstár, az Ásványtani Múzeum, a vár látogatása után Szlovákiába (Sturovó-Párkány) mentünk át egy kis városnézésre, fagyizásra. Napunkat Visegrádon, Mátyás palotája után a bobbályán fejeztük be.

Horváthné Szabó Katalin of.

Minden osztály megemlegeti az **utolsó osztálykirándulást**. A 8. a egy kétnapos debreceni kiránduláson vett részt, melyet a tantárgyakhoz kapcsolódó múzeumlátogatásokon (Református Kollégium, Nagytemplom, Déri Múzeum) kívül sok séta (mind a rövidebb úton), villamosozás, állatkert-látogatás, nagy nevetések, igen kevés alvás jellemezte. Igazi közösség-kovácsoló két nap volt! Kár, hogy az utolsó....

Nagyné Barta Vilma of.

Erdei iskola a nyolcadikos osztályoknak

2010. május 31-től június 3-ig erdei iskolában voltunk a 8. osztályosokkal Parádon. 4-5 ágyas, kényelmes szobákban laktunk, és rendelkezésünkre állt egy tágas társalgó is. Első napon kegyes volt hozzánk az időjárás, ekkor voltunk Mátraházán, Sástón, túráztunk a Kékesre, boboztunk. Estére jólesően elfáradtunk. A második napon nem tudtuk elhagyni a szállásunkat, mert reggeltől estig esett az eső. Ekkor játékos szellemi és spotvetélkedőkkel töltöttük az időt, tévéztünk, beszélgettünk. Harmadik nap délelőtt elmentünk Parádra, múzeumban, tájházban voltunk. Délután hegyi túrán vettünk részt. A negyedik napon délelőtt átmentünk Parádsasvárra, ahol megnéztük, hogyan csiszolják az ólomkristály tárgyakat. A munkafolyamatokat a gyerekek is kipróbálhatták, ez nagy sikert aratott. Délután busszal elmen-

Anyák napi műsor

Nagy szorgalommal készültünk az anyák napi ünnepségre. Nagyon izgultunk, hogy sikerül-e a szereplés. Sok gyerek vett részt a műsorban. Volt néptánc, versmondás, jelenet. Megpróbáltuk megköszönni anyukáinknak és a nagymamáknak a sok szeretetet és gondoskodást, amit egész évben kapunk.

A szereplő 3. a osztály beszámolója

Hírek az iskolából

Szakmai nap

tünk Recskre és Sirokra. Útban hazafelé megálltunk Egerben, sétálgattunk a belvárosban, nézelődtünk, vásárolgattunk. A négy nap alatt sokszor gyönyörködtünk a Mátra hegyvonulataiban, a szebbnél szebb panorámákban. Elmondhatjuk, hogy szellemi és fizikai felüdülést jelentett számunkra ez a négy nap, és mindig jó szívvel fogunk visszaemlékezni rá.

Nagné Barta Vilma

Hagyományok hétvégéje, Jászboldogháza

Kellemes hétvégi programnak ígérkezett a Jászboldogháza melletti tanyán megrendezett „Hagyományok hétvégéje”, melynek nyitónapjára egy busznyi gyerekekkel utaztunk át. Délelőtt mazsorett-műsort, néptáncosokat, pónifogat-hajtó versenyt, kirakodóvásárt nézhettünk. Egy jászágói fogatos versenyzőnek (Paksi József) köszönhetően a hintózást mindannyian kipróbálhattuk. Már csepergő esőben néztük meg a jánoshidai cigányzenekar műsorát és a huszárok, hagyományörzők felvonulását. Az eső ellenére jól éreztük magunkat!

Író-olvasó találkozó

Szilágyi Istvánné, jánoshidai amatőr költő, verseskötetének 2008 karácsonyi megjelenése óta több alkalommal járt helyi és környékbeli (pl. Zagyvarékas) iskolákban, óvodákban egy-egy beszélgetésen, író-olvasó találkozón. Legutóbb Jánoshidán, a 7. osztályosoknál tartott egy órát, többek között bemutatta legújabb versét, melynek címe: *Csetepaté a konyhában*. Ebből olvashatunk itt egy részletet:

„Konyhában van egy lábas,
A főzésben ő nagyon jártas.

Utálja is őt az edények összes hada,
Rúgja, csipkeddi mindenki, aki csak tudja.
Nem akad senki, ki talán megszánja,
Bánatában le is van törve füle és farka.
Ám de mégis akadt szegénynek barátja.

Ki védelmébe vette, ez egy tortaforma.
Ő te lusta népség! Hát miért bántjátok szegényt?
Ilyen nagy csúfságot senki sem látott meg.
Mert asszonyunknak a kedvence ez a bűvös lábas,
Aki a főzésben szerinte nagyon jártas.

Az edények családjában nincs is dolga neki!
De ő mégis úgy tesz, mintha volna neki.

Na és a fedőjét soha nem használja.
Teszi itt a szépet, büszke, mint egy páva.
Szegény bűvös lábas. Megeredt a könnye.
a két füleit leborgasztva így szól könnyörogve.
Nem vagyok én bűnös. Ne bántson engem senki.
A könnyek láttán elhallgatott mindenki...”

„Integrációs bázisiskola a Jászságban” címmel konzorciumi pályázatot nyújtottunk be a Szent István Egyetem Jászberényi Tanítóképző Főiskolai Karával, a helyi Napsugár Óvodával, a helyi Cigány Kisebbségi Önkormányzattal és a Jászsági Cigányok Munkalehetőségéért civil szervezettel közösen.

Nagy örömünkre nyert a pályázatunk, így 32.535.666 Ft támogatásban részesülünk terveink megvalósításához.

Az óvodával közösen működtetjük az Óvoda–iskola átmenetet segítő munkacsoportot, amely szervezi a gyermekek, szülők, óvónők és pedagógusok közötti kapcsolatokat, s dolgozza ki azokat a dokumentumokat, amelyek segítségével más iskolákban is adaptálható lesz jó gyakorlatunk.

A tanítóképző főiskola oktatói a pályázatban résztvevő pedagógusok gyakorlatvezetői felkészítését végzi, hiszen a másfél éves program során főiskolai hallgatók hospitálnak iskolánkban, az ő munkájuk irányítása, gyakorlatuk vezetése a pályázatban közreműködő Majorosné Gerhát Éva, Kerespesiné Antal Ibolya, Turócziné Eszes Mária, Nagné Barta Vilma, Horváthné Szabó Katalin és Mészárosné Vas Márta pedagógusok feladata.

A helyi kisebbségi önkormányzattal közösen szülői klub, helyi közoktatási kerekasztal működtetése, játszóház, családi nap, gyermekszínházi előadások szervezése szerepel terveink között. Sportprogramok, kirándulások szervezése az óvodások számára, cigánytánc oktatása az iskolában, a rendezvényekhez szükséges mobil színpad beszerzése szerepel a JCML civil szervezettel közös szándékaink között. Iskolánkban a tanulói programok mellett fejlesztő csoportok működtetése, családi koordinátor alkalmazása, bútorok, eszközök beszerzése mellett a térség iskolái számára műhelymunkák, szakmai napok szervezése, lebonyolítása, jó gyakorlatok elterjesztése a fő cél, amelyet pályázatunkban vállaltunk.

Bár a pályázat elbírálásáról csak decemberben született döntés, mi mégis úgy döntöttünk, hogy elindítjuk a programokat már szeptemberben az ütemterv alapján. Folyamatos a munka a konzorciumi partnerekkel, minden intézményben zajlanak a vállalt programok, tevékenységek.

Április 12-én szakmai napot, bázisiskolai találkozót szerveztünk iskolánkban. Valamennyi konzorciumi partner a projektben betöltött szerepét mutatta be, majd minden működő munkacsoportunk bemutatta eddigi tevékenységét, megosztotta terveit a jelenlévőkkel, hiszen a projekt során 6 alkalommal adunk otthont a különböző műhelymunkáknak. Jelenlévétel megtisztelte szakmai napunkat Dallos Tamásné, az Educatio Esélyegyenlőségi Főigazgatójának vezetője, Demeter Ilona, az Esélyegyenlőségi Iroda régiós irodavezetője, Bényei Sándor az Oktador szakmai szervezet igazgatója, Eszes Béla, községünk polgármestere, Kaba, Kisújszállás, Körösladány (szintén nyertes pályázók) képviselői valamint a környék pedagógusai.

Minden konzorciumi partnerünkkel együtt igen sikeresnek és hatékonyan ítéltük meg a találkozót.

Tóthné Eszes Éva projektmenedzser

Hírek az iskolából

Gyermeknap 2010. június 14.

Arefestés

Megülni egy bikát nem is olyan egyszerű...

Karaoke

Ügyességi vetélkedő - biciklivel

Gyöngyfűzés

Benn papírra, kinn a járdára rajzoltak a gyerekek

A gyerekek többféle játékot kipróbálhattak

Készül az ebéd

Hírek az óvodából

Pályázati mozaik

Április 12. TÁMOP 3.3.3 „Integrációs bázisiskola a Jászságban”

A jászberényi Szent István Egyetem Alkalmazott Bölcsészeti Kar és a helyi Petőfi Sándor Általános Iskola előadói mellett óvodánk is bemutatta integrációs gyakorlatát. Lehetőség nyílt óvodánk feltételrendszerének ismertetésére, valamint az óvodai IPR fejlesztő csoport és az Óvoda-iskola átmenet eredményeinek bemutatására.

Óvoda-iskola átmenet

Szakmai műhely megalakítása. Az átmenetet segítő

program bemutatása az óvoda tornatermében

Május 21. Óvoda-iskola átmenet

Értékelési gyakorlat bemutatása az iskolában és óvodában használt gyakorlat összehasonlítása.

Óvodai kirándulások

A TÁMOP-3.3.3. „Integrációs bázisiskola a Jászságban” pályázatunk egyik konzorciumi partnere a Jászsági Cigányok Munkalehetőségéért Egyesület, amely a pályázati forrásból óvodánk 3 csoportjának kirándulásának költségeihez járult hozzá. Ez a forrás lehetővé tette, hogy a HHH gyermekek is részesei lehettek a közös élményszerző alkalmak-

nak, anélkül, hogy ez anyagi terhet jelentett volna a családoknak.

A **Pillangó csoportosok** a farmosi Oktatóközpontban töltöttek el egy napot. Megtekinthették a ház állandó kiállítását, amely a Tápió-vidék jellegzetes élőhelyeit mutatja be a Gödöllői-dombvidéktől a farmosi szikésekig egy óriási terpasztal mentén berendezett dioráma sorozatban. A Farnos határában lévő Sóvirág és Kékbecy tanösvényen a farmosi szikések és a Nagy-nádas élővilágával ismerkedhettek a gyermekek. Délután lehetőségük volt pusztai lovas kocsizásra a Nyík-rét védett területein és a farmosi homoki erdőben, majd kézműves foglalkozáson az agyagozás jelentett számukra újabb élményt.

A **Napocska csoportosok** Jászberénybe utaztak, ahol fő cél az Állat- és Növénykert volt. A gyermekek számára megunthatatlan helyszín az állatkert. Akik még nem, vagy ritkábban látogatnak állatkertbe, azoknak az újdonság varázsa van, akik pedig szüleikkel gyakori vendégei az állatparkoknak, ismerősként járják be a kifutók és ketrecek közötti utakat és mindig újabb és újabb dolgokat fedeznek fel! A **Micimackó csoportosok** az abonyi Állat- és Szabadidőparkba kirándultak. Az erdei ösvényeket bejárva a szaladgáló nyuszik, az apró hörcsögök, Buborék a kis víziló, a „lusta” róka, a rikoltozó, tollaival kényeskedő páva és többi állat folyamatos látnivalót és élményt nyújtott gyermekeink számára. A legnagyobb örömmel mégis azt a hírt fogadták, hogy Shone, a kisoroszlán megsimogatható! Így a pusztai lovas kocsizást követően, a hazautazás előtt az elcsendesült látogatók hada egyenként megsimogathatta a gondozó néni ölében ébredő kisoroszlánt.

„Az ember számára a legnagyobb jó: együtt lenni.” – s ezek a kirándulások, a látnivalók mellett, ezt a többletet adták a résztvevőknek, gyermekeknek, szülőknek, óvodai dolgozóknak egyaránt

(Bóta M. Ilona)

IPR projektek

Április 15. Környezetvédelmi nap egy kicsit másként

Április közepén játékra hívtunk minden óvodást és játékos kedvű szülőket környezetvédelmi napjaink keretében. A játék könnyed és szórakoztató, a téma azonban nagyon komoly volt: a levegő és a légszennyezés. Első lépésként megtapasztalhattuk, hogy a levegő (habár az üres kezünkre azt mondjuk, nincs benne „semmi”) létező, megfogható, mérhető dolog. Megmértük a mellkas változásait a levegővétel előtt és után, léggömböt, szappanbuborékot, fújtunk, a víz alatt „gömbbe zárt levegőt” készítettünk, szélzsákba levegőt gyűjtöttünk. Ezután a levegő mozgását ismerhettük meg hőkígyó, forgó, szélboszorkány készítésével és megfigyelésével, fa- és szivacs-golyó fújásával, vízcsepp celba juttatásával. Beszélgettünk róla, hogy levegő nélkül nincs élet.

Kísérlettel igazoltuk, hogy a gyertya elalszik, ha üvegpoharat borítunk rá. Végül környezetvédelmi szemszögből vizsgáltunk: autók kipufogócsövéről vettünk mintát, légszennyeződést mértünk a település több különböző pontján, majd ezeket összehasonlítottuk egymással. Ezúton is köszönjük mindenkinek, hogy a vizsgálatot segítette a mérésre használt lapok védelmével! Óvodásaink megszerzett

ismereteiket képek válogatásával teheték próbára: mi az, ami szennyezi, mi az, ami „védelmezi” a levegőt; tájékoztató plakátjaink pedig

a szülők ismereteit gyarapították. A felszabadult játék és a tevékeny közreműködés a kísérletekben, megfigyelésekben, erősítette óvodásaink kapcsolatát a természettel, ezáltal a környezetvédelemmel.

Levegőnk tisztaságáért mindannyian megtehetjük:

Energiatakarékos életmódot folytatunk, mert a legtöbb energia előállítás levegőszennyezéssel jár. Ha háztatásunkban tüzelünk, tökéletes égésre törekedjünk! Ne gyűjtsünk rá az első cigarettára!

(Gálné Koczka Szilvia)

Hírek az óvodából

Május 14. Esélyegyenlőség napja

Sokszínűségért a megkülönböztetés ellen címmel, változatos, számunkra is újszerű programmal jól szolgálta a kitűzött célját: felhívni a figyelmet a hátrányos megkülönböztetés ellen, megláttatni a sokszínű társadalom előnyeit, a hátrányban élők napi gondjait. Hogy hogyan érti meg ezt 3-7 éves gyermek? Nem megérteni, hanem inkább éreztetni, rávezetni, érzékenyíteni szeretnénk volna a gyermekekkel, hogy hogyan élnek mások, másként:

- milyen az életük az idős embereknek fájós lábbal, derékkal
- miért segít a kerekes szék, miért jelent akadályt (a Kistérségi Társulástól kaptunk kerekes széket, amit kipróbálhattak), hogyan segít a járókeret, a bot,
- hogyan viselkedik, mit tud a vakvezető kutya, milyen az élete annak, aki nem lát, hogyan rajzol, hogyan fest, hogyan játszik
- észre vettük, hogy kinek-kinek más a bőrszíne. Ezen

gondolatok függvényében valósultak meg programjaink:

- Érzékelő játékok (csukott szemmel fűzés, válogatás, szájjal festés, a szülők aktív részvételével)
- Cigány népi játékok Szilágyi Istvánné és Czibak György gyermekkorát felidézve
- Vendégségben voltunk az Idősek Otthonában, idősekkel játszottunk, használtuk eszközeiket (kerekes szék, szemüveg)
- Vendégünk volt egy jászberényi vak apuka, aki bemutatta, hogyan tájékozódik a botja kuttyája segítségével.

Fontos, hogy gyermekeink beleérezzenek, belegendoljanak mások életébe, sorsába, így válnak együtt érzővé, segítőkesszé, elfogadóvá.

„Mindegy, hogy a testedet kerék viszi, netán gondolataidat kezeid formálják, bőröd színes, fiúnak vagy lánynak, szegénynek vagy gazdagnak születted, a jogok megilletnek”

(Gazsiné T. Éva)

Partnereink segítségével

Június 3. Gyermeknap programok

Az idei egy kicsit más volt, mint az előzőek. Terveinket a rendkívüli időjárás keresztelte, szó szerint elmosta a víz, emiatt az eredeti tervektől az eddig megszokottaktól eltérően alakult ez a nap. Nem tudtunk olyan gazdag szabadterei programot kínálni, mégis talán sikerült emlékezetesé tenni ezt az eseményt. Mindezt a Cigány Kisebbségi Önkormányzatnak köszönhetjük, akik egy jelentős összeggel finanszírozták ezt az eseményt, a „Bázisiskola a Jászságban” közös pályázatunk kapcsán. Az iskola bocsájtotta rendelkezésünkre a tornatermet, így egy délelőtti meseelőadást és egy délutáni koncertet tudtunk szervezni a gyermekeknek. A *Három kismalac és a vicces farkas* című előadás és a *Pom-Pom* együttes is nagyon színvonalas, igazán szórakoztató műsort adott. A farkastól a legkisebbek kezdetben megijedtek, de aztán valóban nagyon vicces volt. Délutánra elfáradtak kislányok, hiszen kimaradt a déli pihenő és a zenekar sem hagyta őket pihenni, szó szerint magával ragadta, megmozgatta őket. Bízunk benne, hogy a kétszer 1 órás műsor olyan élményt nyújtott mely igazán emlékezetes marad a gyermekeknek.

(Hudra Henriette)

Május 24. Jó gyakorlatok szabadkai óvodákban Gyermekparádé

Pünkösöd hétfőn újra ellátogattunk Szabadkára, a Nasa Radost – Óvodáskor Előtti Intézményébe. Számunkra nem mindennapi rendezvénysorozat megnyitóján vehettünk részt, amely a Gyermekparádé címet viseli már hosszú évek óta. A Nasa Radost minden óvodája képviseltette magát. A fellépő gyermekek különféle táncos, - mozgásos stílusban, csodálatos, színes jelmezekben és díszletek között, változatos koreográfiával „varázsolták” el a közönséget. Vendéglátóink ismét kitűnő szakmai munkájukról, kreativitásukról, nyitottságukról adtak bizonyosságot. Sok ötlettel térhettünk mi is haza.

Szép napot töltöttünk el, ahol élvezhettük újra házigazdák egész napos vendégszeretetét. **Köszönjük Pető Bélának és Gazi Ferencnek, akik gondoskodtak az utazásunkról.**

(Berezsné Gazsi Andea)

Június 3. Nevelőtestületi kitüntetés a megyeházán

Részlet a Megyei Közgyűlés díjátadó ünnepségén elhangzottakból.

„A település egyetlen óvodájában a kisgyermek nevelését gondozását, nagy hivatássonnyal és a szülői fenntartói igények figyelembevételével végzik.

Jellemzőjük: szakmai felkészültség, elkötelezettség, a szaktudás szüntelen megújítására törekvés, az ön-és továbbképzés a folyamatos korszerűsítés igénye.”

„A jánoshidai Napsugár Egységes Óvoda – Bölcsőde Nevelőtestülete szakmai munkája, elkötelezettsége, a szaktudás folyamatos megújítására való törekvése alapján méltó a

**JÁSZ-NAGYKUN- SZOLNOK MEGYEI
PEDAGÓGIAI DÍJ-ra.”**

Gyakorlati munkánkról elhangzottak

A Komplex Prevenációs Műhely országos konferenciáján, Budapesten bemutatták helyi gyakorlatukat. Munkájukról az Óvodai Élet c. szakmai folyóiratban számoltak be.

Az óvoda jeles előadókkal továbbképzés helyszíne, több település pedagógusainak részvételével.

Testvéróvodákból (Szabadka, Székelykeresztúr) látogató kollégáknak is többször bemutatták a szakmai és minőségfejlesztési munka helyi gyakorlatát.

Az óvodai szintű rendezvényeken túl községi, de térségi szintű gyermekprogramok szervezését is felvállalják.

2004 óta folyik a Hátrányos helyzetű vagy cigány etnikai kisebbséghez tartozó gyermekek integrációját segítő program. A képzésen tanultak gyakorlati alkalmazása a hospitálások, bemutató foglalkozások segítségével a 2008 óta folyamatos.

A Comenius 2000 Közoktatási és Minőségfejlesztési program I. intézményi modelljét, amely a partnerközpontú működésre épült. A programigazgatóság szakértői monitoring alá vetette az intézményt és az óvodát alkalmasnak találtak bázis intézményi szerep betöltésére

2006. augusztus 1. óta intézményi társulás keretében gesztor intézményként látták el a közoktatási feladatokat, majd 2009 szeptemberétől a Jászsági Közoktatási Intézmény tagintézményeként végzik az óvodák szakmai irányítását.

Munkánk elismerése valamennyi dolgozónk számára Öröm, ami azzal együtt teljesebb ki, ha helyi szintű elismeréssel párosulhat. Törekvésünk továbbra is erre irányul.

(Szöllősi Albertné)

Hírek az óvodából

Pillanatképek óvodánk életéből

Játék a levegővel

Esélyegyenlőség másképp

Ismerkedés a Tápió-vidék élőhelyeivel

„Fogjuk be a szelet!”

Festés szájjal

Hagyományörzés vendég óvó nénikkel

A pedagógiai díj átadásának örömteli pillanatai

Újra együtt Szabadkán

Gondozási Központ hírei

Sóbarlang– Jászberény

Az egészségmegőrző program keretén belül meghívást kaptunk a jászberényi sóbarlangba. Csodálkozásunkra nem is barlangban voltunk, hanem egy régi parasztház egy része lett kialakítva bizonyos számú sötétlákból. Az igaz, hogy belépésünkkor hideg volt, de lassan hozzászoktunk. Egy idő után már éreztünk a jótékony hatásokat. Könnyebb és tisztább volt a légzés, mások az érzéketlen, beteg lábon érzetek pozitív változást. Kár, hogy kevés idő jutott a feltöltődésre, „gyógyulásra”.

Köszönjük Soósné Guba Katalinnak a lehetőséget, hogy térítésmentesen ott lehetünk, és újabb élménnyel gazdagodhatunk! Köszönet Varga István településőrnek is a segítségért!

Bednárkék Ibohlya

Május 1.– Főzőverseny

Az Idősek Klubjának kis csapata elhatározta, hogy benevez a főzőversenyre. Lázás készülődés, a sörstátor felállítása következett, majd megkezdődött a hagymapucolás, húsaprítás. Kineveztük a szakácsnőnket, Szőke Pálné személyében. Az üstben fával tüzeltünk, mikor ki érte, az rakta. Elkészült a finom ebéd, jóízűen elfogyasztottuk, megnéztük a műsort, ami mindenki tetszését elnyerte. A legcsinosabb szakácsnő címet Szőke Pálné Margit nénink nyerte. Nagyon jól éreztük magunkat. A főzés után mindenki saját otthonába lett hazaszállítva, hogy kipihenje a felejthetetlen napot. Jövőre, ha megérjük, újra szeretnénk indulni a versenyen, és hasonló díjazásban részesülni.

Szöllősiné Deák Andrea

Tóni bácsi 90 éves

2010. május 31-én tartottuk Berki Antal, Tóni bácsi 90. születésnapját. Az ünnepség jól sikerült, jót mulattunk. Tóni bácsi 90 éves korára a klub asszonyait végig megtáncoltatta.

Hogy mi a hosszú élet titka? Tóni bácsi elmondása szerint életében volt jó és rossz is. Édesapja megbetegedésekor átvette a családi vállalkozást (szatócsbolt és kocsmá, amit 1949-ben államosítottak). Utána nehéz munkára kellett elhelyezkednie,

hogy családját el tudja tartani. Három gyermeke született, unokája és három dédunokája. Felesége tavalyi haláláig 66 évet éltek együtt. Mióta egyedül él, az Idősek Klubjába jár. Kerékpárral, ahol a sok asszony között nagyon jól érzi magát.

Boldog születésnapot kívánunk, és még sokáig legyen velünk!

Idősek Klubjának tagjai és dolgozói

2010 a Szegénység éve

EU Élelmiszersegély Program néven indult egy kezdeményezés a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal koordinálásával. Célja szociális hatékonyság növelése, a szegénység enyhítése. A programra Jánoshida Község Önkormányzata szándéknyilatkozatot nyújtott be, és ennek köszönhetően támogatásban részesült a település az Ökomenikus Segélyszervezet által. A támogatásból részesülhettek önhibájukon kívül létminimum közelében élők, kisnyugdíjasok, és hátrányos helyzetű gyermekek. A településen 250 család részesült tartós élelmiszercsomagban, melyet 2010. június 9-én vehettek át a hivatal udvarában.

Az Esélyegyenlőség Napja

Az esélyegyenlőség napján a helyi óvodás nagycsoport látogatót el az idősek klubjában, ahol a mássággal ismerkedhettek meg. Más volt számukra a bottal, járókerettel közlekedő, nehezen mozgó idős ember, a fal melletti korlátok, a falon lévő jelzőkészülékek, a mozgáskorlátozott mosdó és az a világ, amiben és ahogyan az idősek élnek. A klubtagok szívesen válaszoltak az óvodások kérdéseire, majd közös játékba kezdtek, minek a korlátozott idő vetett véget. Mind az idősek, mind a gyermekek tanultak ez alatt a kis idő alatt. Tanultak toleranciát, empátiát, segítőkészséget, és azt, hogy segítséggel legyünk társaink irányába.

Kellemesen, vidáman telt el a péntek délelőtt. Reméljük, még hasonló közös programot tudunk szervezni a jövőben is.

Könyvbemutató

Elkészült a Jánoshidáról szóló könyv

Kedves Olvasó!

Bizonyára emlékszik még arra a felhívásra, amiben arról értesítettük Önöket, hogy egy monográfiát szeretnénk készíteni Jánoshida múltjáról és jelenéről. A szerkesztőbizottság és a magam nevében örömmel számolhatok be arról, hogy kitűzött célunk megvalósult, a könyv 2010. május 28-án a szolnoki Repro Nyomdába került, és május 31-én elkezdték a nyomdai munkálatokat. Most már rajtuk múlik, hogy a könyvbemutató tervezett időpontjára (2010. június 24.) el is készüljön a 235 oldalas kiadvány. Velünk együtt egyre többen (az érdeklődő kérdések alapján mondhatom ezt) várják nagy izgalommal a megjelenését, s remélem, a Jánoshida története című könyv beváltja a hozzá fűzött reményeket.

A szerkesztőbizottság tagjain kívül (Eszes Zoltánné, Horváthé Szabó Katalin, Pintér Krisztina, Zámboi János, Zámboi Jánosné) sokan részt vettek a munkában (Banya László, dr. Borbényi Ottília, Sziráki Károlyné, Zámboi Anikó), nekik itt az újság hasábjain keresztül is szeretnék köszönetet mondani. Elsősorban a két lektorunknak, Rusvai Lászlónak és Szénási Zoltánnak, akik sokat küzdöttek a „nyersanyaggal”. Nekik köszönhető, hogy a könyv szövege egységes stílusban és (remélhetőleg) tartalmi tévedések nélkül kerülhet az olvasók kezébe.

Aki dolgozik, az hibázik – tartja a mondás; ezért, hogy kiszűrjük a helyesírási és nyelvhelyességi hibákat, két korrektor is átolvasta a szövegeket. Bodorné Juhász Ágnes középiskolai magyar-német szakos tanár és Répási Erna „saszemeire” igen nagy szükség volt, nem egy elírást, helyesírási hibát javítottak ki.

A technikai előkészítést Liptákné Drávucz Katalin végezte. Elfogultság nélkül állíthatom, hogy odaadó, lelkiismeretes és ötletekben gazdag szerkesztői munkát végzett.

A belső tartalom mellett fontosnak tartottuk a szép és esztétikus külső megjelenést is. A borítót Gerhát Károly tervezte a cd-melléklet címkéjével együtt. Őt is megizgasztottuk, mert a terveit látva mindig újabb és újabb ötletekkel álltunk elő, ami-

ket ő igyekezett is megvalósítani. A könyvben található fotók egy részét Szöllösi Sándor készítette, emellett ő végezte a régi fényképek retusálását is. Köszönjük mindenkinek, aki családi archívumának fotóit a rendelkezésünkre bocsátotta, vagy visszaemlékezésével munkánkat segítette.

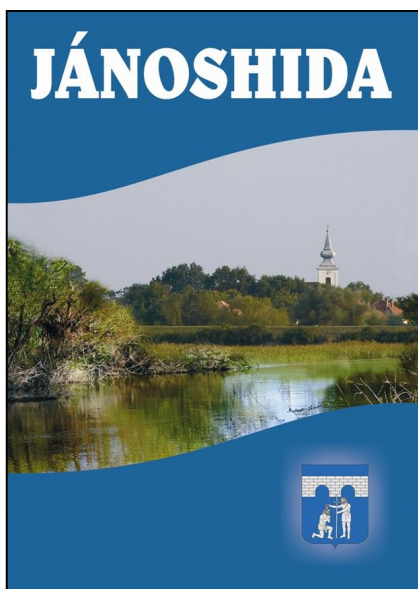
A könyvet cd-melléklettel is elő lehetett fizetni, meg lehet vásárolni. Ezen Horváthné Szabó Katalin ízes „jánoshiggyai” tájszólásba ajánlja a hallgató figyelmébe azt a 20 számot, melyet lelkes hidaiak tolmácsolnak óvodásoktól kezdve nyugdíjasokig. A céde elkészítéséért köszönet az előadóknak (Eszes Béla polgármester, a Felnőtt Kamarakórus, Pintér Krisztina, a HIDI Asszonykórus, Rác Katalin, jánoshidai óvodások és iskolások, Fehér Endre és Czibak György, id. Tóth István, Zombori József, Papp Gáborné, Szilágyi Istvánné, Zámboi János, Varga Antal és Kajos Kálmán) és a technikai munkatársaknak, Kajos Kálmán és Zombori Józsefnek.

A Jánoshida története című könyv hat fejezetből áll: foglalkozik a település természetföldrajzi adottságával, a régmúlt történelmével és a közelmúlt eseményeivel, a régi népelet szokásaival, a közművelődéssel, az egészségüggyel és a sportélettel. A szerkesztőbizottság tagjaival együtt bízom abban, hogy a könyv olvasása közben az új információk mellett sok emlék is felidéződik a kedves Olvasóban, és esetleg lesznek olyanok, akik kedvet kapnak ahhoz, hogy folytassák a megkezdett munkát, hiszen „*Mélységes mély a múltnak kútja. Ne mondjuk inkább feneketlennek?*”. Thomas Mann szavait idézi dr. Szénási Zoltán a könyv hátlapján található pár soros ismertetőjében, s utal ezzel arra, hogy a kiadvány nem a teljesség igényével készült, sokkal inkább a szerzők település- és hagyománytiszteletéből, személyes érdeklődéséből.

A kötet megjelenésének természetesen a sok munka mellett anyagi vonzatai is voltak, melyeket elsősorban a Jánoshida Községért Kulturális, Oktatási és Sport Közalapítvány, Jánoshida Önkormányzata, az előfizetők és a támogatók fedeztek. Mindannyiuknak köszönjük, hogy áldoztak e kiadvány létrejöttéért.

Külön köszönet Molnár Istvánnénak, az alapítvány kuratóriumi elnökének, aki a szervezés fő mozgatórugója volt, s végig figyelemmel kísérte a munkálatokat a kezdetektől a nyomdába adásig, s a könyvbemutató szervezésében is nagy részt vállalt. Köszönjük annak a lelkes csapatnak, akik részt vettek az előfizetők toborzásában, s így 680.000 Ft-ot gyűjtöttek össze: Béresné Szénási Ildikó, Eszes Zoltánné, Juhász Béláné, Kajos Kálmánné, Pintér Krisztina, Sztruhalané Varga Márta, Tamási Sándorné, Zámboi Jánosné, Zámboi Anikó, Zombori Józsefné.

(Folytatás a 15. oldalon)

Könyvbemutató

Újjáéled és felcsendül a májusi szerenád Jánoshidán?

A Jánoshida története című könyv egyik fejezete a jánoshidai cigányság múltjával és jelenével foglalkozik. Ebből megtudhatjuk, hogy cigány zenészek régen „májusi zenével”, szerenáddal köszöntötték az embereket május első éjszakáján. Ezt tették azok a muzsikások is, akikről a könyv cd-mellékletén is hallhatjuk a szerenádot. Örömteli hír, hogy ez a kiadvány már megjelenése előtt megmozgatta az embereket, s ötletet adott egy szép hagyomány felelevenítésére.

Én magam is meghatottam álltam május első éjszakáján a kapuban, és hallgattam a szerenádot. *Ez én miért kaptam?* - kérdeztem Endréektől. *Mert maga megérdemelte* - felelték egyszerűen. Úgy érzem, ennél nagyobb elismerést nem is kaphattam volna, bizonyára sokáig nem is felejttem el. Köszönet érte Fehér Endrének, Fehér Zoltánnak, Czibak Sándornak és Czibak Györgynek. Nyugodtan állíthatom, már ezért megérte az a sok éjszaka, amit a könyv anyagának gyűjtésével, rendezésével töltöttem. Jó lenne, ha a könyv minél több részlete életre kelne a következő időszakban.

Drávczsné R. I.

Zárásként ismét dr. Szénási Zoltán szavait idézem, s remélem, ezek a gondolatok minél többeket arra indítanak majd, hogy elolvassák a Jánoshida történetét bemutató könyvet.

„Jánoshida történetét s több fejezetében a jelenét is bemutató könyv új kutat nyit meg, melynek tükrében mindenki magára ismerhet. A régmúlt évszázadok történetei mellett megtalálhatjuk itt az elmúlt évtizedek közösen megélt eseményeinek elbeszélését, a településért valaha sokat tett emberek alakjának felidézését is. Minden bizonnyal sok olvasó megtalálja a könyvben saját vagy közeli ismerőseinek nevét, mindenki felidézheti a közelmúlt nevezetes alkalmait, s – ami a kötet igaz célja – elgondolkodhat azon, mit jelentett valaha jánoshidainak lenni, mit jelent ma, s mit jelent a jövőben. Mert a könyv, miközben igyekszik feldolgozni a település múltját, s megpróbálja feltérképezni jelenét, végül is a jövőre irányítja a figyelmünket. Egy közösség jövőjére.”

Kívánom, szerezzen ez a könyv minden olvasójának sok örömet. A benne található gondolatokat idővel adják majd tovább gyermekeiknek, unokáiknak, akik a jövő zálogai. S bízom abban, hogy ők lesznek majd azok, akik ezt a megkezdett munkát tovább folytatják.

Drávczsné Répási Ilona

Kedves Előfizetők!

A megrendelt példányok átvehetők
2010. június 24-én a Faluházban 17 órakor
kezdődő könyvbemutató után - amelyre ez-
úton is szeretettel meghívunk mindenkit -
illetve azoknál a személyeknél,

Május elsején hajnali fél háromkor cigányzene ébresztett fel. Hirtelen nem tudtam, hogy mi történt, majd néhány pillanat alatt rájöttem, hogy éjjelizenét kaptam. Pillanatok alatt eszembe jutott, hogy a május kezdetét a legények régen hogyan is ünnepelték.

Április utolsó éjjelén éjjelzene kíséretében májusfát helyeztek el a kedvesük kapufélfájára, vagy a kútágásra, melyet színes szalaggal, zsebkendővel, fejkendővel díszítettek fel. Ezt követte a szerenád. Cigányzene kíséretében énekelt a fiú vagy a cigányprímás a lány ablaka alatt. Ha a muzsika felcsendülését követő néhány perccel később gyertyát gyújtott az ablakban, ezzel jelezte, hogy fogadja a szerenádot, és akkor folytatták tovább a zenélést. Legkedveltebb nóta ez alkalommal az volt, hogy „Szeretnék május éjszakáján letépni minden orgonát....”. Ha nem gyúlt fény az ablakba az azt jelezte, hogy nem fogadják el a zenét és akkor a muzsikások tovább mentek. Ha tetszett a szerenádot adó fiú és a fiatalok között már komolyabb volt a kapcsolat, a szülők behívták pár percre a legényt és a zenészeket, akiket itallal, süteménnyel vendégeltek meg.

Nagyon sok fiatal szívét muzsikálta össze Burai Béla bácsi, Czibak György (kis Gyurka), Banya Izidor, Banya Pista – aki a téves nyugdíjas bankettjeinek, nőnapjainak is híres prímása volt –, Lala, és folytathatnám még a sort. Nekem ezen az éjszakán ők jutottak az eszembe és az a nóta, amit Burai Béla bácsi muzsikált: „Gyöngyvirágos kiskertemben mosohog a napsugár is...”.

Este a bálban meséltük egymásnak, hogy ki milyen fát kapott, meddig muzsikáltak a zenészek és természetesen azt is megbeszéltük, hogy ki nem kapott májusfát. Nős férfiak körében is szokás volt az éjjelzene adásával kifejezni párjuk iránti ragaszkodásukat, kedvességüket ezen az éjszakán, de ők már májusfát nem állítottak. Nagyon szép és gyengéd hagyomány volt ez, mely által a fiúk újra és újra szerelmet vallottak kedvesüknek.

Fehér Endre zenésztársaival, Fehér Zolival, Czibak Sanyival, Czibak Györggyel kísérletet tett arra, hogy hogyan fogadnák ezt a hagyományt településünkön. Nem tudom, volt-e olyan hölgy, akit bosszantott a meglepetés. Kezdeményezésüket én nagy örömmel és meghatottsággal fogadtam: a tisztelet jeleként értékeltem. Jólesett, hogy zenéjünkkel megkerestek ezen az éjszakán...

Kívánom, legyen sikeres a következő évek szerenádozása. Legyen ennek az estének lényege a fiatalok egymásiránti szeretet , az udvarlás , a széptézés, melyet nótaszóval is megérintenek.

Révész Ferenccé

Úti beszámoló

Prága, a „száztornyú város” meghódítása

A 2009-es évben jól sikerült erdélyi körutazásunk során vetődött fel az ötlet, hogy a csoport egy év múlva újra kerekedjen fel és hódítsunk meg közösen egy újabb szép helyet. Közvéleménykutatást követően a Cseh Köztársaság fővárosára, Prágára esett a választás, amelyet gyakran hívnak „száztornyú városnak”, „arany városnak”, vagy egyszerűen a városok királynőjének. A tornyok és kilátók sokaságáért már évszázadok óta száztornyúnak hívják a cseh fővárost, jelenlegi számuk már 500 körül mozog. Prága történelmi központját az UNESCO 1992-ben a Világörökség részének nyilvánította.

2010. május 13-án újra felkerekedtünk néhány új útitársal Prágát felfedezni. Végleges úti célunk előtt kétórás városnézést iktattunk be **Pozsonyban**, Szlovákia fővárosában, az egykori magyar királyi városban. Már a busz ablakából elének táruult a **Duna-híd**, amely olyan volt, mintha egy UFO akadt volna fenn a hídon, illetve a **Vár**, amelynek négy saroktornyos épülettömbje a város felett már messziről kiemelkedett. Gyalogos városnézés formájában egy kellemes séta keretén belül idegenvezetőnk segítségével megismertük Pozsony történelmi belvárosát. Végigjártuk a magyar királyok koronázási útvonalt érintve azokat az épületeket és helyszíneket, melyek szorosan kapcsolódnak a magyar történelemhez. Kívülről sikerült megtekinteni a gótikus stílusú **Szent Márton-székesegyházat** is, amely 1563 és 1830 között a magyar királyok koronázó temploma volt. Sétánk során felfigyeltünk néhány szoborra is. Csatornamunkásnak sem láttunk még emléket állítani. Pozsonyban neki van szobra, amelyet „**Kandi**”-nak hívnak. A sétálóutcán egy félrecsúszott csatornafedél mellől kandikál ki a bronzszobor. Igen ám, de bennünket ennek ellenére két Kandi-szobor fogadott. Többünket meg is viccelt az a mutatványos, aki úgy tett, mintha ő is szobor lenne. Nekünk sem kellett több és nem is az igazi szoborral fotózkodtunk, hanem a mutatványossal. Jó kis móka volt. Kellemesen elfáradva indultunk tovább Prága felé, miközben egyik útitársunk jóvoltából stílusosan elfogyasztottunk néhány pozsonyi kiflit. A nap végére megérkeztünk Prágába, majd szállásunk elfoglalását követően néhányan elindultunk feltérképezni a környéket.

Prágai első napunkon eső fogadott bennünket, amely nem szegte kedvünket. Elindultunk idegenvezetőnkkel a **prágai várnegyed** felé, ahol minden egész órában megtekinthető az őrségváltás, melyet közvetlen közélről tekinthettünk meg. Esernyők alatt megtekintettük a **Loretát**, amelynek a 30 harangja minden órában eljatszik egy régi, Szűz Máriának ajánlott dalt. A várnegyedhez érve kimagaslott a **Szent Vitus-székesegyház**, a legnagyobb és legfontosabb prágai katedrális, amely egyben a cseh állam vallási szimbóluma is. Szűk várudvarra van beszorítva, melytől látványa még monumentálisabb, a ránk meredő torz formájú vízköpők, pedig misztikus és hát-

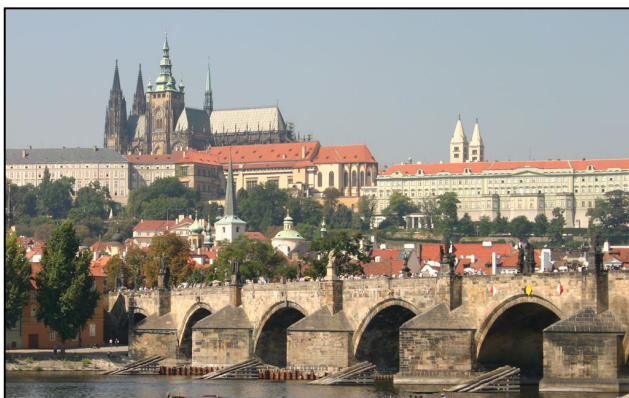
borzongató hangulatot ébresztettek bennünk. A vízköpőket szerencsénk volt látni üzemelni, csak arra kellett vigyázni, hogy esernyőnkkel ne a leömlő víz alá álljunk. Homlokzata felől áttekinteni nem is lehetett, hiszen a város legnagyobb és legjelentősebb temploma. Háromhajós, kereszthajós, 24 oldalkápolnával díszített dóm, amelybe az eső elől jól esett bemene-külni. A székesegyház mögött nem sikerült megnéznünk az **Aranyművesek utcáját**, amely felújítási munkák miatt nem volt látogatható. A nap végén sikerült megkóstolni egy cseh nemzeti éltelt, a knédlit sertéssülttel és párolt káposztával, amelyet mindenki jóízűen fogyasztott el. Akik bevállalták, a híres cseh sör is megkóstolhatták.

Prágai második napunkon az idő kegyesebb volt hozzánk, az esőfelhők elvonultak és a nap is előbújt. Első utunk a **Győzedelmes Boldogasszony Templomba** vezetett, ahol a 47 cm magas, Bambino di Praga néven is ismert kultikus **Prágai Kiszjézus** szobrocška található, amely a XVI. században készült Spanyolországban. A Kiszjézus szobor állítólag csodatévő, képes meggyógyítani a halálos betegeket, süketeket és vakokat. Ezt követően utunk a Moldvához vezetett, mely felett átkel-tünk a legrégebbi prágai **Károly-hídon**. A Károly-híd az utcai művészek közkedvelt helye. A Károly-hídról vetették a Moldvába 1393-ban Nepomuki János általános helynököt, mivel elutasította IV. Vencel cseh király követelését, hogy adja ki neki felesége, Zsófia gyónási titkát. A Nepomuki Szent János szobron található domborművet szokás megérinteni, hogy szerencsét hozzon, amely érintésért a csoportunk sorba is állt. Utunk ezt követően a **Klementinumhoz** vezetett, amely a legnagyobb épületegyüttes a prágai Vár után. Az egykori jeszuita kolostorban ma a **Cseh Nemzeti Könyvtár** található. A könyvtárba ugyan nem mentünk be, de az előtérben a régi könyvekből készített könyvpiramist megsodáltuk. Majd sétánkat folytattuk a csodálatos **Óváros-térre**, amelynek órája az „**Orloj**” óránként harangjátékot játszik. Óriási tömeg gyűlik össze ilyenkor a torony előtt, akikhez mi is csatlakoztunk. Az Orloj tornyába is sikerült följutnunk, ahonnan pompás kilátás tárult elénk. Városnézésünket ajándékok vásárlásával, a cseh kolbász megkóstolásával és a **Vencel-tér** megtekintésével zártuk. A Vencel-tér tulajdonképpen nem tér, hanem egy hosszú és széles utca. A tér felett a Nemzeti Múzeum és a Szent Vencel szobor uralkodik. Szállásunkon eltöltött rövid pihenőt követően a cseh főváros közlekedésének különleges színfoltját, a Moldva folyón történő hajókázást próbáltuk ki a prágai éjszakában. Kirándulásunk méltó zárásaként részt vettünk a Moldván egy háromórás vacsorás (svédasztalos „terülj, terülj asztalkám”) zenés programon.

Ismételten szeretnénk megköszönni a lehetőséget, hogy részt vehettünk egy újabb jól sikerült utazáson.

Úticélunk jövőre a Horvátországban lévő Plitvicei tavak, amely egész Európa legszebb és egyben a legismertebb Nemzeti Parkja.

Zámoriné Tóth Anikó

A Károly-híd háttérben a várral

15/05/2010 08:

„A beteg üdve legyen a legfőbb törvény”

**Cukorbeteg lettem ...
...az élet megy tovább!**

(a márciusi számban megjelent gondolatok folytatása)

A vércukorszint csökkentésére alkalmazott gyógyszerek

I. Szájon át szedhető készítmények:

- a szénhidrát felszívódását gátló szerek,
- az inzulint elválasztását fokozó készítmények,
- a cukor felhasználást fokozó szerek,
- inzulin érzékenységet fokozók.

II. Inzulinkezelés:

Amikor a tablettás kezeléssel már nem tudjuk elérni a kívánt vércukor szinteket, 2-es típusú cukorbetegségben is szükségessé válik az inzulinkezelés bevezetése.

Sokan idegenkednek az inzulinkezeléstől, pedig higgyék el, a modern inzulinadagolókkal az inzulin beadásának elsajátítása

szinte gyerekjáték. A szúrástól nem szabad félni, a belövő készülékek alkalmazása mellett alig lehet fájdalmat érezni.

A jól beállított vércukorszintnél nincsen fontosabb, hiszen ilyen módon súlyos szövődmények kialakulását tudjuk elkerülni.

A zsírsanyagcsere rendezése

Az érlemeszesedés csökkentése érdekében a megfelelő vérzsír szinteket megfelelő gyógyszeres kezeléssel a javasolt értékre kell csökkenteni.

A célértékek a következők:

- szérumszint koleszterin: 5,2 mmol/l alatt
- szérumszint HDL koleszterin: 1,4 mmol/l felett
- szérumszint triglicerid: 1,7 mmol/l alatt.

A trombóziskészség csökkentése

A cukorbetegség véralvadási zavart, fokozott vérrögképződést okoz. Nagy általánosságban egyre több kutató orvos állítja, hogy 40 év felett mindannyian szedhetnének kisdózisú aspirint (Aspirin protect, Astrix). Sohasem egyedül döntsünk, forduljunk háziorvosunkhoz, kérjük ki szakmai véleményét.

A magas vérnyomás kezelése

A cukorbetegnek közel 70%-a szenved társbetegségként magas vérnyomás betegségben is. A szív-érrendszeri szövődmények fokozott kockázatának csökkentése céljából nagyon fontos ebben a betegcsoportban a javasolt célvérnyomás elérése:

- célvérnyomás, ha nincs vese érintettség: 130/85 Hgmm alatt
- célvérnyomás, ha van vese érintettség: 120/80 Hgmm alatt.

A vérnyomás beállítására általában többféle támadáspontú készítmény együttes alkalmazására van szükség.

A diagnózis felállítása, annak kezelése, karbantartása nagyon komoly odafigyelést igényel. Az Ön érdeke, hogy rendszeresen felkeresse háziorvosát, együttműködjön a javasolt ellenőrző vizsgálatok elvégzésében, hiszen a szövődmények korai felismerésével és kezelésével a súlyos komplikációk kialakulása megelőzhető.

Felhívom betegeink figyelmét a cukorbetegség diagnózisának felállításakor elvégzendő feladatokra:

Laborvizsgálatok::

- éhgyomri vércukor (6,2 mmol/l felett kóros)
- étkezés után 1 ill. 2 órával mért vércukor (11,1 ill. 7,8 mmol/l felett kóros)
- haemoglobin A_{1c}, mely a vizsgálatot megelőző 3 hónap vércukorszint ingadozásának átlagáról ad információt (6% felett kóros).
- vesefunkciós vizsgálatok
- vérzsírok vizsgálata.

Fizikális vizsgálatok::

- testsúly, testmagasság, derékbőség mérése
- vérnyomásmérés
- EKG
- általános belgyógyászati vizsgálat (szív, tüdő, has)
- ideggyógyászati vizsgálat (reflexek, érzés zavar, hangvilla vizsgálat).

Szakorvosi vizsgálatok a szövődmények korai felismerése céljából:

- szemészet (szemfenék is!)
- kardiológiai vizsgálat (nyaki erek UH vizsgálata, szív UH vizsgálat, 24 órás vérnyomás mérés)
- bőrgyógyászat (ha van elváltozás).

Havonkénti ellenőrzéskor a háziorvosok ellenőrzik a vérnyomást, vércukor és testsúly kontroll, diétás napló vezetését ellenőrizheti, tanácsadást végeznek, állandó és egyéb gyógyszereket felírja.

Évente minden labor és szakorvosi vizsgálat elvégzése kötelező.

Néhány jó tanács cukorbetegnek

- Törekedjen a rendszeres étkezésre, előírás szerint szedje gyógyszereit. Ha hosszabb időre van távol otthonától, vigyen magával tartalék gyógyszert.
- Legyen Önnel szőlőcukor az esetleges vércukorszint csökkenésével járó rosszulletek kivédésére.
- Viseljen kényelmes, természetes alapanyagú ruhanevet az izzadás, bőrirritáció és bőrfertőzés, bőrgombásodás megelőzése érdekében.
- Hordjon mindig kényelmes cipőt és pamut zoknit a láb feltörések elkerülése miatt.

Emlékezés

- Esténként vizsgálja meg lábait és talpát az esetleges elváltozások korai felismerése érdekében.
- A lábápolást bízza szakemberre.
- Mosakodás után törölje lábát tökéletesen szárazra.

Speciális készítmények cukorbetegnek

- Diabétesz Vitamin – kifejezetten cukorbetegnek vitamin- és nyomelemeket tartalmazó készítmény a szénhidrát anyagcsere védelmében.
- Diabion Tabletta
- Ocuvite Lutein – vitaminokat, ásványi anyagokat és karotinoidokat tartalmaz.
- Önellenőrzésre vásárolhatók vérnyomásmérők, vércukorszintmérők, egészségpénztári kártyára is. Figyeljék akcióinkat, olcsóbban is hozzá lehet jutni ezekhez az eszközökhöz.

Remélem, a két cikk elolvasása segített abban, hogy megbarátkozzon a gondolattal: a továbbiakban együtt kell élnie ezzel a betegséggel, és tanácsaink hatásán már nem tűnik olyan kilátástalannak a jövő!

Megragadom az alkalmat és mind Olvasóinkat, mind betegeinket meghívom magam és kollégáim nevében 2010. július 2-án a jánoshidai gyógyszerárban tartó SEMMELWEIS-NAPRA – amikor vérnyomásméréssel, vércukorméréssel, kedvező árakkal várjuk Önöket!

*„Az élet értéke akkor a legnagyobb,
amikor már kevés van hátra belőle.”*

Jó egészséget kívánok!

*Szöginé dr. Káplár Zsuzsanna
szakgyógyyszerész*

Emlékezés

EMLÉKEZÉS

Fájó szívvel emlékezünk

Fabula Imre

halálának 10. évfordulójára.

*„Még nem enyhült a fájdalom,
Most is hiányzol nagyon.”*

Feleséged és a család

EMLÉKEZÉS

Fájó szívvel emlékezünk

Répási Béla

halálának 2. évfordulójára.

*„Szíved piben, a miénk vérzik,
A fájdalmat csak az élők érzik.
Az idő múlik, feledni nem lehet,
Fájó az életet élni nélküled.”*

Szeretteid

EMLÉKEZÉS

*„Örök az arcod, nem száll el a szavad,
Minden mosolyod a lelkünkben marad.”*

Fájó szívvel emlékezünk drága
szerettünk

Rigó Kálmán Károly

halálának 4 éves évfordulójára.

Szerettei

EMLÉKEZÉS

Fájó szívvel emlékezünk

Sápi Istvánné
(Pető Erzsébet)

halálának 2. évfordulójára.

*„Ez a gyertya most érted égjen,
Ki fent laksz már a magas égben,
Ki vigyázol ránk onnan fentről,
Lelkünkhez szólj a végtelenből.”*

Szeretteid

EMLÉKEZÉS

Fájó szívvel emlékezünk

Szabó Gyula

halálának 2. évfordulójára.

*„Nem simogat kezéd, nem mosolyog arcod,
Hiába szólítunk, nem halljuk már hangod.
Egy jaj szó, nem sok, annyit sem mondtál,
Csak elmentél a halál hosszú útján.”*

Felesége, családja és unokái

EMLÉKEZÉS

Fájó szívvel emlékezünk

Szabó Ferenc

halálának 2. évfordulójára.

*„Oly szomorú mindig egyedül lenni,
valakit mindig hiába keresni,
valakit várni, ha nem jön el többé,
valakit szeretni szívből és örököké.”*

Szerető feleséged és családod

Jánoshida Községért Kulturális, Oktatási és Sport Közalapítvány számviteli beszámolója 2009. évről

induló pénzkészlet:	741.090,-Ft
bankszámlán	605.556,-Ft
készpénzben	135.534,-Ft
Ezen összeg 2009. évben 1.032.899-Ft-al növekedett az alábbiak szerint:	
SZJA 1%	376.140,-Ft
támogatások	653.000,-Ft
ezen belül pályázaton nyert	30.000,-Ft
magánszemélyek	623.000,-Ft
kamat	3.759,-Ft
Bevétel összesen az előző évi pénzmaradvánnyal együtt:	1.773.989,-Ft

Kiadások részletezése:

Napsugár Óvoda támogatása:	38.030,-Ft
Faluház, Tájház rendezvények támogatása	36.721,-Ft
pályázati program megvalósítása Gyermekéktetésben	54.380,-Ft
tárgyi eszközök vásárlása	145.910,-Ft
kirándulás támogatása	376.153,-Ft
működési költségek (útiköltség, telefon, posta, fénymásolás)	25.900,-Ft
tagdíj (Jászok Baráti Köre)	5.000,-Ft
Virtusvetélkedő támogatása	40.000,-Ft
karácsonyi megemlékezés	21.378,-Ft
banki jutalék	6.264,-Ft
Összes kiadás:	749.736,-Ft
Maradványunk:	1.024.253,-Ft

Bevételeinkről

Az SZJA 1%-ból kapott támogatás folyamatosan csökken az előző évekhez viszonyítva. 150-100 ezer forint közötti összeggel.

A kuratórium 2009. januárban döntött arról, hogy az 1%-ból kapott összeget tartalékolja a Jánoshida történetéről szóló könyv megjelenetési költségeinek fedezetére. Év végi maradványunkban ez az összeg szerepel.

Jelentősen emelkedett a magánszemélyek támogatása, mely döntő részben célzottan érkezett, vagyis az alapítványunkon keresztül támogatták az óvodát 73 ezer forinttal, az asztalitenisz szakosztályt 70 ezer forinttal, a már említett könyv kiadását 100 ezer forinttal és a konyhai felszerelések pótlását 160 ezer forinttal. Ez utóbbi kivételével a többi célzottan érkezett támogatás, 2009-ben nem került felhasználásra ez is a pénzmaradványunk részét képezi. A Szent Norbert Idősek Klubjával közösen pályáztunk a JNSZ Megyei Népjóléti Iroda Idősügyi Alapjához, a kért 50.000,-Ft támogatásból 30.000,-Ft-ba részesültünk.

Kiadásainkról

Az óvoda támogatásánál 200 ezer forint összegben még 2008-ban döntöttünk, de ennek mintegy 20%-át 2009-ben használták fel fejlesztési eszközök vásárlásához.

Hagyományosan támogatjuk a Faluház rendezvényeit, és újabban már a felújított Tájházat is.

A bevételnél említettem a pályázaton nyert támogatást, ebből és ezt alapítványi támogatással kiegészítve Nemzeti Kegye-lyünkre Mátraverebély-Szentkútra kirándulást szerveztünk, melyen az Idősek és a Nyugdíjas Klub tagjai vettek részt.

A célzottan érkezett támogatásból a gyermekéktetés tárgyi eszközeinek pótlására fordítottuk az összeget.

Három napos kirándulást szerveztünk az Őrségbe és erről a Jánoshidai Híradó 2009. augusztusi számában részletes tájékoztatást adtunk.

A jelentéktelen összegű működési költségeink között az úti-költség és fénymásolás költsége a levéltári kutatómunkával összefüggésben keletkezett.

A korábbi években is támogattuk a virtusvetélkedőt (erős emberek) az 2009-ben viszonylag magas összegben 40.000,-Ft-ban történt. A kiadások nevesítéséből látható, hogy kisgyermekektől kezdve nyugdíjas korúakig valamennyi korosztály részesült támogatásban, de nem magánszemélyek, hanem klubok, szervezetek, intézmények.

A bevételeket és a kiadásokat összevetve kitűnik, hogy a pénzmaradványunk emelkedett, de a felhasználásra a döntés megszületett.

Költségvetési támogatást sem a központi szervektől, sem pedig a helyi önkormányzattól nem kaptunk. Alapítványunk sem ingatlan, sem pedig ingó vagyonnal nem rendelkezik.

A támogatások, juttatások a közalapítvány alapító okiratában megfogalmazott kulturális, oktatási és sport célok megvalósítását szolgálta.

A közhasznú szervezet vezetői (elnök, társelnök, gazdasági vezető) tevékenységükért tiszteletdíjban, vagy egyéb külön juttatásban nem részesültek.

Utazási, illetve telefonköltség címén 15.000,-Ft került felhasználásra.

Alapítványunk 1996-ban magánalapítványként 30.000,-Ft induló vagyonnal – melyből 20.000,-Ft törzstőkeként lett lekötve – jött létre.

A JNSZ Megyei Bíróság Pk.61.990/1996/4. számú 1996. június 05. napján kelt végzésével jegyezte be a nyilvántartásba. A magánalapítványunk vagyonát 1997-ben (496.000,-Ft-ot) a Jánoshida Község Önkormányzata képviselő-testületének feljárnottuk és a 20/1997. (IV.29.) számú határozatával a testület közalapítványt hozott létre. A Bíróság 1997. augusztus 22-én kelt Pk.62/215/1997/2. számú végzésével vette nyilvántartásba. Közalapítványunk kiemelkedő közhasznúságát, a már említett Bíróság 1998. január 01. kezdő hatállyal Pk.62.215/1997/8. számú végzésével ugyancsak nyilvántartásba vette. Közhasznú tevékenységeink, úgy mint az oktatási, kulturális intézmények fejlesztési programjainak támogatása, helyi kulturális rendezvények, színházlátogatások, kirándulások szervezése olyan közfeladat, amelyeket az önkormányzatnak, illetőleg intézményeinek kell ellátni.

Alapítványunk ezen feladatok jobb színvonalon való ellátását segítette, esetenként átvállalta 2009. évben is. Adományokat nem kaptunk, szervezési tevékenységünkkel a községünk jó hírnevét gyarapítottuk.

Jánoshida, 2010. május 7.

*Molnár Istvánné
a kuratórium elnöke*

Jánoshidai Sportegyesület közhasznúsági jelentése a 2009. évi pénzügyi gazdálkodásáról

Mint minden évben, most is számot adunk a Sportegyesület előző évi pénzügyi gazdálkodásáról.

A 2009. évben magasabb bevételt könyvelhettünk el, mint a 2008-as évben. Ez köszönhető az EURO-NOVEX Kft-nek, vállalkozóknak, a Nemzeti Civil Alapprogramtól kapott pályázat útján nyert támogatásból, és a helyi Önkormányzattól.

Kimagasló támogatást kaptunk az EURO-NOVEX Kft-től, amely 2008. évben 8.591.443,-Ft volt, 2009. évben pedig 15.935.668,-Ft.

Az egyesület a múlt évben összesen 21.400.330,-Ft-ból gazdálkodott, amely 25%-kal több, mint a 2008. évben.

A bevételek alakulása az alábbiak szerint tevődik össze:

Év eleji nyitó készlet	3. 630,-Ft
Önkormányzati támogatás	3. 600. 000,-Ft
Wesselényi Miklós 2008. évi pályázatból nyert támogatás	70. 000,-Ft
EURO-NOVEX Kft. támogatás	15. 935. 668,-Ft
NCA támogatás (pályázati úton nyert)	300. 000,-Ft
Szja 1%: (a 2007. évi, amit 2009. 02. 06-án utaltak)	43. 795,-Ft
Szja 1%: a 2008. évi	76. 697,-Ft
Nupi torna (nemzeti utánpótlás)	120. 000,-Ft
Lábtoll-labda nevezési díj	37. 600,-Ft
MLSZ nevezési díj visszautalása	525.000,-Ft
Rendezvény bevétel	547. 400,-Ft
Téves könyvelés visszakönyvelése(a kiadási oldalon is ugyanaz szerepel)	37. 100,-Ft
Banki kamat:	440,-Ft
Egyéb támogatás vállalkozóktól	
Horváth Károly (búcsús)	50. 000,-Ft
Gerhát Zsolt	20. 000,-Ft
Bathó Károly	5. 000,-Ft
Kobela József	15. 000,-Ft
Pesti Róbert	10. 000,-Ft
Sztruhala József	3. 000,-Ft
Bevételek összesen:	21. 400. 330,-Ft

Elmondhatjuk, hogy a Sportegyesület 2009. évben eredményesen zárult, a beérkező számlákat kiegyenlítettük, ha nem is az adott időre, egy picit késedelmesen, de kötelezettségünk az előző évre nincs.

A szakosztályoknál a támogatás összegét a keret megállapításához tartották magukat, és a célnak megfelelően lett felhasználva ez a támogatási összeg.

A kiadások alakulása az alábbiak szerint tevődik össze:

tisztítószert	153.546,-Ft
gyógyszer	33.379,-Ft
személyszállítás (sportolók)	2.606.654,-Ft
gázdíj	315.398,-Ft
áramdíj, vízdíj	322.021,-Ft
élelmiszer	2.597.730,-Ft
üzemanyag	3.156.779,-Ft
versenybírói díj	705.747,-Ft
sporteszköz	295.700,-Ft
kiküldetési költség, útiköltség	5.928.897,-Ft
sportruházat	1.057.833,-Ft
asztalitenisz költsége	474.772,-Ft
nevezési díj (asztalitenisz: 35.750,-Ft, lábtoll-labda: 27.200,-Ft, foci sulis: 9.000,-Ft, Magyar Kupa: 6.250,-Ft, MLSZ-nevezési díj: 225.000,-Ft, és az NB III nevezési díj: 525. 000,-Ft, amit visszautaltak)	828.000,-Ft
Egyéb költség: (postaköltség, pályabérleti díj, APEH, EHO, Szja, késedelmi kamat, MLSZ tagdíj, átigazolás, bankköltség, nyomtatvány, egészségügyi szolgáltatás, érem, szalag, serleg, oklevél, fellebbezési díj, virágvásárlás, sportszolgáltatás, telefonfeltöltő, méshidrá, vízszereles anyagok, javítás, medencevásárlás, fűnyírógép-javítás, óvási díj, Rédei István temetési költsége)	2.905.474,-Ft
Kiadások összesen:	21.382.130,-Ft
Év végi zárókészlet:	18.200,-Ft

Jánoshida, 2010.május. 26.

Kobela József
alelnök

Jánoshidai Híradó

Felelős szerkesztő: dr. Voller Angéla

Tervezőszerkesztő: Liptákné Drávucz Katalin

A szerkesztőbizottság tagjai:

Baráth Béláné, Drávuczné Répási Ilona, Horváthné Szabó Katalin, Szöllősiné Pintér Krisztina, Szöllősi Albertné

A szerkesztőség címe: Jánoshida, Fő u. 28.

Kiadja: Jánoshida Község Polgármesteri Hivatala

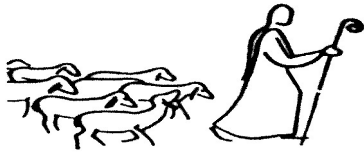
Felelős kiadó: Eszes Béla

Nyomdai munkák: ARTANDER Kft. Jászberény,

Kossuth L. u. 84. 5100

Készült: 400 példányban

PASTOR BONUS

AZ EGYHÁZKÖZSÉG OLDALA
2010. június

**„A papok bátran vezessék a rájuk bízott híveket,
ne szabják magukat ehhez a világhoz”**

- mondta XVI. Benedek az Apostoli Penitenciária által szervezett kurzus résztvevőinek.

A Vatikánban az évente rendezésre kerülő Belső Fórum kurzusra, a tanulmányi napokra elsősorban fiatal papokat hívtak meg, hogy elmélyíthessék a gyónás szentségének helyes kiszolgáltatását. A Szentatya beszédében rámutatott: a jelenlegi kurzus gondviselészerűen beleilleszkedik a papi évbe, amelyet a Vianney Szent János mennyei születésének 150. évfordulója alkalmából hirdetett meg. Az arsi plébános hőiesen és termékenyen gyakorolta a kiengesztelés szolgálatát. A pápa idézett a papi évet meghirdető leveléből: „Nekiünk, papoknak, mindnyájunknak éreznünk kellene, hogy személyesen ránk vonatkoznak azok a szavak, amelyeket az arsi plébános Krisztus szájába adott: *Megbízom papjaimat, hogy hirdessék a bűnösöknek: mindig készen állok fogadásukra, mert irgalmasságom végtelen*”. Vianney Szent Jánostól a papok továbbá megtanulhatják az „üdvösség párbeszédét” is, azon túl, hogy kimeríthetetlen bizalmat helyeznek a bűnbánati szentségbe és azt lelkipásztori gondoskodásuk középpontjába állítják. Az arsi plébános hőiessége és termékeny apostoli munkája mindenekelőtt személyes bűnbánati gyakorlatában gyökerezett. Tudatában volt saját korlátainak és annak, hogy az Isteni Irgalmassághoz kell folyamodnia a bűnbocsánatért, a szív megtéréséért, az életszentségben való előrehaladásért. Ezek mind alapvetően fontosak a papok életében. Csak az lehet meggyőződéses hirdetője és továbbítója Isten Irgalmasságának, aki előzőleg maga is megtapasztalta annak nagyságát – mondta beszédében a pápa. Minden pap a bűnbánat szentségének kiszolgáltatójává válik ontológiailag hasonlóan Krisztushoz, az Örök Főpaphoz, aki kiengeszteli az emberiséget az Atyával. Azonban a szentség megfelelő kiszolgáltatása a pap felelőssége.

Korunk élvhajhászó és relativista kulturális környezete arra törekszik, hogy kitörölje Istent a látóhatárról. Nem kedvez annak, hogy világos képet alkossunk a helyes értékekről, és nem segít abban, hogy megkülönböztessük a jót a rossztól. Így nem érlelődik meg a bűn helyes érzéke sem. Egyfajta ördögi kör áll fenn az

Isten-élmény elhomályosodása és a bűn érzékének elvesztése között. Vianney Szent János kora sem volt azonban nagyon különböző a miénktől. Hitellenes gondolkodásmód uralta, amely meg akarta akadályozni az arsi plébánost papi szolgálata gyakorlatában. Ekkor templomát otthonává tette, hogy az embereket elvezesse Istenhez. Radikálisan megélte az ima lelkiségét, a Krisztussal való személyes és bensőséges kapcsolatot, a szentmise ünneplését, az Oltáriszentség imádatát és az evangéliumi szegénységet. A Szentatya így buzdította paptestvéreit: *„Szükség van arra, hogy visszatérjünk a gyónatószerűbe, ahol a bűnbocsánat szentségét ünnepeljük, és ahol több időt töltünk, hogy a hívek irgalmát, tanácsot és vigaszt találjanak, megtapasztalják az Isteni Irgalmasságot, az Oltáriszentségben valóban jelenlévő Jézussal együtt.*”

A gyónás szentségének „válságával”, amelyről sok szó esik, mindenekelőtt a papoknak kell szembesülniük. Nagy felelősségük, hogy Isten népét az Evangélium radikális követelményeire neveljék.

A papok bátran vezessék a rájuk bízott nyáját, ne azonosuljanak az evilági gondolkodásmóddal. Szemben az árral kerüljék a kényelmes megoldásokat, kompromisszumokat. Szüntelenül táplálkozzanak az Istennel való szeretetközösséggel, tovább képezve magukat az erkölcssteológia és az embertudományok terén - mondta az Apostoli Penitenciária által szervezett Belső Fórum kurzusának résztvevőikhez intézett beszédében XVI. Benedek pápa.

Imavirrasztás a Szentatyával a papság éve lezárásának vigíliáján

Június 10-én csütörtökön este a Szent Péter téren imavirrasztásra gyűlt össze mintegy tizenötezer pap és megannyi világi hívő, hogy a pápával együtt és az Eucharisztia jelenlétében adjanak hálát a papi szolgálatért és imádkozzanak a papi hivatásokért.

Közvetlen televíziós-kapcsolások segítségével a világ öt kontinense „jelentkezett be” a Szent Péter térre. Először Ars egy nyugdíjas plébánosa szólott a papi év

zarándoklatairól, majd a jeruzsálemi Cenákulumból az Eucharisztia alapítására emlékeztek. A velencei Szent Márk bazilika aranymisés gyóntatóatyja valójában Vianney Szent János apostolkodását folytatja napjainkban. Egy Rio de Janeiro-i fiatal plébános a legszegényebbek között végzett szolgálatáról tett tanúságot, míg a hollywood-i Szent Kereszt plébánia vezetője a filmgyártás világának centrumából adott hírt arról, hogy Isten népe ott is éppúgy igényli a lelkipásztori ellátást, a keresztelestől kezdve a betegek megerősítésén át, mint a világ bármely pontján.

Tanúságtételek is elhangzottak az est során, ezek között a család szerepét hangsúlyozta az a német házaspár, amely pap és seminarista fiaikkal, egy szerzetesnővér lányukkal és családos gyermekeikkel tanúskodtak a hittel teli nagycsalád életéről, ahol Isten szavára hivatások születnek.

A virrasztás során öt pap kérdéseket tett fel a Szentatyának, aki azokra szabadon válaszolt. Mindenekelőtt örömmel és hálával köszönte meg jelenlétüket és szolgálatukat. A papok túlterhelt munkájával szemben a pápa leszögezte: nem annyira az elvégzett munka, vagyis a szakmaiság a fontos, hanem a papok „teljes öntáadásá”.

A teológia és a lelkiség összefüggésében – Szent Bonaventura gondolata alapján – a pápa a pusztán csak értelemre építő „teológia arroganciájáról” szólt. Túl kell lépni a látszat-tudományosságon és nem egy elvont Isten képét kell elemezni, hanem az isteni megnyilatkoztatásból kell kiindulni. „1946-ban kezdtem teológiát művelni – utalt a Szentatya személyes tapasztalatára – és három teológia nemzedéket láttam, melyek a legfrissebb és legkorszerűbb gondolatokkal álltak elő, ezek jórészt mára meghaladott álláspontok.” A papság és teológusok figyelmébe ajánlotta a Katolikus Egyház Katekizmusát, mely a hit világos foglalatja és hivatkozási rendszere. A cölibátus kérdése kapcsán a pápa párhuzamot vont a ma divatos „együttélések” jelenésével, mely csak a jelen igényeire, a pillanat ösztöneire figyel és kihagyja belőle a jövőt. A cölibátus ebben az összefüggésben a jövőre tekint és az eljövendő isteni valóságot mintegy elővételezi. A pápai tanítás után az Oltáriszentség imádatával és szentségi áldással ért véget az imavirrasztás.

„ÉLŐ KÖVEK, LELKI HÁZ”

Egyházközségi képviselőtestületi tagok találkozója Eger

Dr. Ternyák Csaba egri érsek meghívást adott az egri főegyházmegye minden plébániájának képviselőtestületi tagjai számára, 2010. május 1-jén összehívott lelki napra. A lelki nap helyszíne az Egri Bazilika volt, amely az ország harmadik legnagyobb temploma.

A jászalsószentgyörgyi és jánoshidai képviselőtestületi tagok közösen egy autóbusszal, reggel 6 órakor, várakozással telve indultunk az útnak. Úti célunk helyszíne szerencsére nem volt távol, így pontosan érkeztünk. A Bazilikához gyalog sétáltunk el, útközben találoztunk nagyon sok kedves ismerőssel, ismeretlennel, akik szintén oda igyekeztek. A szervezetség már az első pillanatokban szembeütő volt (regisztráció, kítűzők, füzetek szétosztása gyorsan történt).

„Belépve a főkapun teljes pompájában tárul elénk a bazilika 80m hosszú, négy kupolával fedett belső tere. A főhajót a mellékhajóktól

impozáns oszlopsorok választják el.”

A látvány, a méretek lélegzetelállítóak voltak, a padosorok, pótszékek szervezett rendben sorakoztak, többségüket emberek százai már elfoglalták. Pascal atya gyors helyzetfelmérésének köszönhetően összeforrott csapatunknak jó helyet

sikerült elfoglalnia. A gyülekezés alatt a pulpitusról egy, a szervezésben résztvevő atya próbálta a beáramló tömeget összefogni, irányítani, sőt a nehezebb zoltárokat előénkeltetni, szerintem sikeresen.

9 órakor elcsendesült (a több mint kétezer főből álló) tömeg és állva, áhítattal fogadta a (legalább 100 főből álló) papok bevonulását a főoltárhoz. Megindító látvány volt. (Pascal atya szerint ilyen lehet a mennyországba sétálni...) Ezek után

elkezdődtek az előadások, amiért meghívást kapott az egyházmegye minden plébániáján működő képviselőtestület. Röviden ismertették a bazilika történetét, amelyet Szent István királyunk 1046-ban Szent Gellért püspökkel alapított.

Első előadó: Dr. Dolhai Lajos, az Egri Hittudományi Főiskola rektora

Előadásának témája: Egyházképünk megújítása

A mai világban még mindig sok téves elképzelés él az egyházzal kapcsolatban. Még a jó katolikusok közül is sokan az egyházzal alkotott képet leegyszerűsítik a pápára, papokra és a harangszóra. 50 évvel a II. zsinat után még mindig nem tudjuk, hogy az egyház Mi vagyunk. Az egyház alapvetően a Krisztus hívők közössége. A mai világban szükség van egy közösségre, melynek feladata a testvéries gondolkodás, ahol az emberek ismerik és szeretik egymást. A közösség tagjaitól is függ, milyen az egyház.

Az egyházat szeressük hibáinak ellenére is. „Az egyház olyan, mint egy idős asszony, sok ráncsal és barázdával, de az, az én Anyám és az anyát nem bántjuk.” (K. Rahner) Ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal fejtette ki a rektor úr előadásának témáját.

Átvezetesként az előadásokhoz ének következett, melyet úgy énekelt mindenki, mintha próbák hosszú sora előzte volna meg.

Második előadó: Dr. Linczenbold Levente a Főiskola tanára

Előadásának témája: A képviselőtestületi tagok mint élő kövek

A paptanári előadásában igen szemléletesen fejtette ki, hogy mi is a szerepe egy-egy plébánia képviselőtestületi tagjainak. A testületi tag mindenki szolgája, hídverő a hívek és a pap között! Mindennek a lelke a Krisztusi lelkület. A testület feladata többek között a tanácsadás, segítség, támogatás, figyelembe véve, hogy a plébános nem a testület alkalmazottja. Erkölcsi, anyagi érdek védelmezése. Felel a hitoktatásért, feladata még a családgondozásban való részvétel. Kell, hogy legyen egy (fizikai) munkacsoport, amely részt vállal a mindennapok apró, de fontos feladatainak megoldásában. Ebből is látjuk, nem csupán az a dolgunk, hogy vasárnaponként ott legyünk a szentmisén.

A harmadik előadó: Dr. Csizmadia István, Főiskolai tanár, jelenleg Mezőkövesd plébánosa.

Előadásának témája: Részvételünk a liturgikus életben

„A Liturgia nem csupán egy szépen megrendezett előadás (persze ilyennek is kell lennie), hanem Isten és ember találkozója, szent összejelkezés, üdítő forrás, amelyből szomjasan meríthetünk, Istenhez fordulás, közösségben találkozni Istennel.”

A liturgikus életben való részvételt az előadó atya három részre tagolta. Van, aki azonosul az egyház lelkületével, a közösségben tőle telhetőleg aktív részt vállal. A befogadó vagy cselekvő részvétel, pl. szent áldozás. A lelki áldozás, vágyakozás az Úrral való találkozás után.

E három tartalmas előadás után következett a Szentmise, melyet Ternyák Csaba egri érsek celebrált, ez önmagában is felemelő érzés volt, ezt az érzést segítette Berki Péter hegedűjátéka, aki Schubert: Ave Maria-ját adta elő.

A szentmise után ebéd következett, melyet szintén a szervezőttség jellemezte. Ebéd után orgonakoncerttel, tanúságtételekkel és a májusi litániával folytatódott a program.

Mindannyian lelkiekben feltöltődünk ezen a napon, azonban még nem ért véget a délutáni programunk. Haza indulva, útba ejtettük Eger számtalan nevezetességei közül az egyiket, ahol még egy kis időt vidáman eltöltöttünk.

Vígh Miklósné

MINISTRÁNSTALÁLKOZÓ 2010

Az idén 2010. május 29-én rendezték meg az Egri Főegyházmegye harmadik ministráns találkozóját. Közel ezren gyűltünk össze a bazilika előtti téren. A két egyházközösségből 26 gyermek és hat felnőtt vett részt a színvonalasan szervezett találkozón. Az idei találkozó jelmondata: "Követlek téged, bárhová mész!" (Lukács evangéliuma)

Megérkezéskor ajándékkal kedveskedtek a szervezők, majd a szentmise után vendégül láttak bennünket. Két csoportra osztották a gyerekeket nemek szerint. A fiúk a székesegyházban maradtak, és nagyon érdekes előadásokat hallgathattak a kispapoktól, majd az előadások tartalmából rendeztek vetélkedőt. A lányok pedig nővérek segítségével korosztályonként bibliai jelenetekkel készültek fel, amelyet egymásnak be is mutattak.

A találkozó eseményei közül az egyik legérdekesebb a gyerekek számára az volt, mikor a foglalkozások után Ternyák Csaba érsek úrnak tehettek fel kérdéseket. Nagyon sok szívből jövő kérdés hangzott el a gyerekektől. Úgy éreztük a találkozó végén, hogy a cél megvalósult, még hűségesebben végezzük az Úr szolgálatát.

Ízelítő a gyerekek élményeiből, gondolataiból:

Nekem nagyon tetszett, főleg a mise. De legjobban az, hogy kérdéseket tettek fel és válaszolni kellett rá. (Filipcei Olivér 4. osztály)

Az egri kirándulás nagyon jó élmény volt számomra. Kedvesen fogadtak bennünket. Remélem jövőre is lesz ministráns találkozó. (Albert Bernadett 4. osztály)

Nekem az a megtiszteltetés jutott, hogy a főministránsok csoportjába kerülhettem. Szerintem egy nagyon jól sikerült ministráns találkozó volt, amit nem tudott beárnyékolni az esős idő sem. Különleges nap volt, úgy érzem, minden évben kell egy olyan nap, amit az egyházmegye ministránsai együtt tölthetnek Istennel. (Tureczki Bence 8. osztály)

Menyhátrné Kormos Klára
egyházközségi képviselő

Elsőáldozás

Templomunkban idén június 6-án ismét elérkezett az elsőáldozás napja. Az ünnepi szentmise felejthetetlen, felemelő élményt nyújtott mind a gyerekek, mind a hívők számára, ehhez azonban rengeteg munkára volt szükség. Pascal atya mindig készséges hozzáállása, eredményes lelki felkészítése, Anikó néni lelkiismeretes hitoktatása és a gyerekek szorgalma együtt tette lehetővé a szertartás valódi értékeinek kibontakozását. Az elsőáldozók először vették magukhoz az Oltárszentséget, melynek képében először tapasztalták meg Jézus jelenlétét. Ezt a pillanatot végig nagy várakozás és izgalom övezte, mivel ez a találkozás egész életükre kihat. Ekkor elindultak egy úton, melyen ezen a napon tették meg az első lépést, melyen mindig számíthatnak lelkipásztorunk támogatására, melyen nekünk, szülőknek a kötelességünk, hogy fogjuk a kezük és biztassuk őket, hogy soha ne térjenek le a helyes ösvényről. Rendszeresen járjanak hitoktatásra, vasárnaponként pedig a családjukkal együtt vegyenek részt a szentmisén. Kérjük a Jóisten áldását gyermekeinkre, és ezúton is szeretnénk megköszönni minden fáradságot, melyet értük vállaltak!

Gutai Gáborné

A gyűrű

Élt valahol a világon egy Ember, mely nem különbözött a Földön élő többi embertől szinte semmiben. Járt, beszélt, gondolkodott. Tervezett és küzdött. Álmodozott, csalódott és sírt. Vagy épp remélt és boldog volt. Úgy folytak életének napjai, mint bármelyik embernek a Földön, legalábbis úgy hitte. Voltak azonban olyan napok is, amikor nagy bánat érte és magába roskadtan tűnődött, ilyenkor azt érezte, nincs nála szerencsétlenebb ember a világon. De máskor, ha örömmel telt el a szíve, biztosan állította: egyedülként birtokolja a legnagyobb boldogságot minden ember közül. Volt egy gyűrűje, melyről úgy hitte, varázslatos ereje van. Abban van az élete, tudása, boldogsága. Vigyázott is rá, esténként gondosan megtörölgette, hiszen akkor volt a legszebb, amikor ragyogott. Egy nap azonban valami megváltozott. Elveszítette a gyűrűjét. Nem emlékezett, hol és mikor, sem arra, hogy éppen mit csinálhatott. Kereste gyorsan maga körül, de hiába. Nem lelte. Nagy bánat lett úrrá rajta. Hitte, hogy mostantól oda a boldogsága. Gyászát hamar főlvtotta a harag, mely egyben elszántá is tette. El is határozta, hogy megkeresi a gyűrűt. Útra kélt, hogy sorra járja azokat a helyeket, ahol előtte megfordult. Túrelmetlen volt, szerette volna becses kincsét újra magánál tudni, de útjának elején egyelőre nem járt sikerrel. Bárkit kérdezett, senki nem tudott róla. Volt, akit láthatóan nem is érdekelt. Megdühödött a közömbösség láttán, de még elszántabban indult tovább, mert úgy érezte, minél több idő telik el gyűrűje nélkül, annál inkább kicsúszik életének fonala az ujjai közül. Egy asszonnal találkozott hirtelen, s mivel bánata egyre nőtt, nem tétovázott, odalépett, s azt mondta:

- A gyűrűmet akarom!

- Miféle gyűrű? - kérdezte a másik megütöközve.

Az Ember gyorsan elmondta.

- Nem láttam a gyűrűdet, de ha megylem, átadom.

Az Embert elfutotta a méreg.

- Biztosan megtalálta és most rejtegeted, mert tudod, mennyire nagy kincs!

Az asszony megbántódva nézett rá és elsietett. Ekkor egy határozott hang zendült föl az Ember mögül.

- Nem érdemelte, hogy így bánj velem!

Megfordult és sértődötten felelt:

- Lehet, hogy tévedtem... De nagyon szenvedek már!

Az ismeretlen így szólt:

- Látom. Ám, most igaztalan vádjaid miatt szenved ő is. Lásd,

veled tartok, hátha együtt többre jutunk! Ketten folytatták hát tovább az utat. Egyszerre egy fához értek, mely alatt csavargó aludt. Rongyos volt a ruhája, koszos a bőre, bizonyosan éhezhetett is, mivel teste csontos volt.

- Ez a koldus bizonyosan megtalálta a gyűrűmet, s majd eladja! - tűnődött az Ember. Lehajolt, s a zsebeit kezdte tapogatni. Mivel az mind lyukak volt, rossz tarisznyáját fogta, beletűrt.

Az ismeretlen megrázta a fejét:

- Mit művelsz?

- Nem érted, meg kell találnom! - kiáltotta az Ember.

Rövid idő múltán egy hídhöz értek, melyen nagy volt a tülekedés. Sokan akartak átjutni a túlpartra, mivel vihar készülődött, szerettek volna időben otthonaikba térni. Az Ember türelmetlenül topogott és nyújtogatta a nyakát. Majd hirtelen megindult, s könyökével utat törve magának gyorsan haladt előre a tömegben. Egy gyermeket úgy taszított arrébb, hogy az a földre esett és keservesen sírni kezdett. Az Ember megtorpant egy pillanatra, de eszébe jutott célja, hát tovább haladt.

- Szívtelen vagy! - mondta neki az ismeretlen, aki végig ott volt a nyomában.

- Nagyon fontos a dolgom, hisz tudod!

- Nekik is a maguké! - csóválta meg a fejét, majd szólanul követte az Embert.

Egyszerre egy házhoz értek, ahol egy férfi az ablakban portékáját kínálhatta. Odaléptek, s szemügyre vették. A sok holmi között az Ember megpillantott egy gyűrűt, mely mintha mása lett volna az övének.

- Nézd, talán ez az enyém! - mondta kísérijének megvidámodva. - Nem annyira fényes, de mégis hasonlít. - majd egy óvatlan pillanatban a zsebébe csúsztatta és sietős léptekkel elindult.

Az ismeretlen rákiáltott:

- Mit tettél?!

- Szakasztott, mint az enyém! Elvettem, ami egyébként is engem illet! Miért baj az?

Az ismeretlen szomorú szemmel nézett rá és megcsóválta a fejét. Majd sarkon fordult és elindult az ellenkező irányba.

Az Ember értetlenül kiáltott utána:

- Most meg hová mész? Azt mondtad, velem tartasz...

De az idegen hátra sem nézve, némán lépdelt tovább, míg el nem tűnt a szeme elől.

Az Ember ekkor vállat vont, és elindult haza. Közben a gyűrűt nézegette, forgatta. Meg is törölgette szépen, de mégsem csillogott. Bánta, hogy az idegent elengedte, talán adhatott volna valami tanácsot, hogyan ragyoghatna ismét régi fényében. De az ismeretlen már ki tudja hol járt. Az Ember ment, s a csavargóval találkozott össze. Az megvetően ránézett, köpött egyet és kikerülte. Ez megvonta a vállát és a gyűrűre nézett, hiszen a lényeg már ott volt nála. A hídon átkelve gyerekek egy csoportja került elé, kik dobálni kezdték rá a köveket. Láta, hogy az a gyermek is köztük van, akit durván lökött félre imént. Csak állt és nem szólt társaira. Rohanni kezdett, s bár vérzett a feje és a karja a kövek okozta sérüléstől, elég volt a gyűrűre néznie, rögvést megnyugodott. Hirtelen az asszony jött felé, kivel legelsőnek beszélt. Büszkén mutatta kezén kincsét. Ám az asszony csak sóhajtott és halkán azt felelte:

- Hát örvendj neki!

Az Ember otthonába érve egyebet sem tett, csak a gyűrűt tisztogatta, fényezte, kényeztette. Tetszelegve pillantgatott kezére, ám kincse valamiért egyre szürkébb és fakóbb lett. Bárhol igyekezett is, nem sikerült a régi fénylő szépséget látnia. Napnap után hasztalan küszködött a ragyogásért. Próbált mindent, drága olajokat, lehelet-finom kendőket, parányi sörtejű keféket. A gyűrű azonban nem tündökölt többet. Az Ember egyre elkeveredtebb lett, élete megfeneklett hajóhoz vált hasonlatossá, mely nem halad tovább. Egyetlen dolog foglalkoztatta csak, hogy kincse ismét régi fényében ragyogjon. Teltek az évek, senki sem emlékezett már rá, ki volt ő, vagy milyen csoda volt a gyűrűben, hiszen lábát nem tette ki otthonából. Megkeseredett és boldogtalan vénség vált belőle, aki szentül hitte, hogy a gyűrű az oka. Abban volt a tudása, boldogsága és az élete. Egy reggel, amikor ismét görnyedten asztalához ült, kezébe

vette az ékszer, hosszan nézte.

- Itt van évek óta, s nem lelem örömöm benne attól a naptól fogva. Magányos vagyok és vén, talán bele kellett volna törődnöm az elvesztésébe. Fakósága én magam vagyok.

Kopogásra rezzent fel. Az a régi ismeretlen állt ajtajában, aki egykor a gyűrű után kutatott vele. Ő is megvénült már, csak a tekintete volt a régi. Az a különös néma pillantás, mint amikor odébb állt sok éve. Az Ember arca felragyogott.

- Szükségem lett volna a tanácsaidra... - szólt panaszosan.

Míg veled voltam, egyszer sem fogadtad meg. Nem érdekelt más, csak a kincsed.

- Rossz cserét csináltam. - felelte az Ember. - De most itt vagyok és maradok.

Aznap este az Ember mosolyogva tért aludni anélkül, hogy gyűrűjét megpróbálta volna ragyogásra bírni, mint annyi estén, éveken át. A napfelkeltét már nem látta meg, az az este volt az utolsó, s az idegen is eltűnt, mint a hajnali pára a nap első sugaraival.

Csak a gyűrű maradt ott ragyogva, tündökölve.

HIRDETÉS

Hittanosok kirándulása

Cserkeszölőre:

2010 június 25.

Templombúcsú és

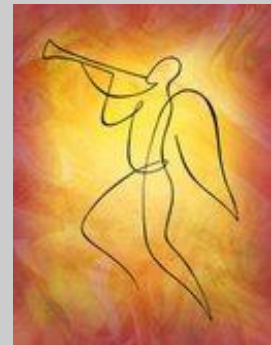
bérmálkozás Jánoshidán:

2010 június 27.

Lelki gyakorlat

az ifjúság számára:

2010. június 28-30.

A SZENTMISÉK RENDJE

	Jánoshida	Jászsószentgyörgy
KEDD	19.00	
SZERDA		19.00
CSÜTÖRTÖK	19.00	
PÉNTEK	19.00	19.00
SZOMBAT	18.00	19.00
VASÁRNAP	09.30	11.00

ÜNNEPELTEK SZENTMISÉJE:

MINDEN HÓNAP ELSŐ VASÁRNAP!

SZENTMISESZÁNDÉKOK FELVÉTELE:

MINDEN HÓNAP UTOLSÓ SZOMBAT

EGYHÁZI HOZZÁJÁRULÁS, EGYHÁZADÓ,

„PÁRBÉR” BEFIZETÉSE:

SEKRESTYE ÉS PLÉBÁNIA HIVATAL

(HIVATALI IDŐBEN)!

Irodai szolgálat

Római Katolikus Plébánia Hivatal,

Jászsószentgyörgy

06 57/456 – 522

Kedd: 09.00 – 13.00,

Szerda: 16.30 – 18.30,

Csütörtök: 15.00 – 17.00